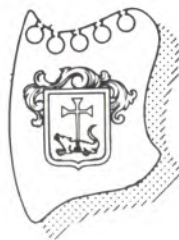

Santa Margalida

Número 7 - Septiembre 1990

*NA JOANA AINA JUAN ALZAMORA ES LA BEATA D'ENGUANY
Xalesta i amable, ens concedeix una entrevista. Llegiu-la*

LA BEATA 90 - DIUMENGE 2 SETEMBRE

UNA VEZ MAS, FORD LE DA MAS

USTED ELIGE

Hasta
300.000 ^{menos ó} pts.

CON O SIN COCHE USADO

AIRE ^{y 150.000 pts. menos}
ACONDICIONADO

LIBRE DE COSTE

Este mes, al comprar su ESCORT u ORION (según versiones) puede elegir entre dos magníficas opciones: Hasta 300.000 pts. de ahorro, con o sin entrega de su coche usado, o bien Aire Acondicionado libre de coste y 150.000 pts. menos.

Oferta válida para unidades en stock y no acumulable a otras ofertas.

Ejemplo: ESCORT MARK II 1.6
Precio Final: 1.387.049.-

OFERTA VALIDA
PARA
ESCORT U ORION

RADIO CASSETTE GRATIS

INFORMATE EN:

C/ Joan Monjo March, 33. Tel. 52 33 33

**BONES
FESTES!**

Motiu de goig i d'esperança

Enguany, a punt d'auba el mes de Setembre, surt el sol de la nostra Festa de la Beata. És el gran aconeteixement del poble quan acaba l'estiu, i el gran aconeteixement de tota la rodalia de pobles que tenim al entorn. La nostra Festa traspasa ja el Municipi de Santa Margalida i no es cinyeix al nostre terme únicament. La Beata de Santa Margalida crida a mitja Mallorca i tots, fins que queda ronca la gargamella, li feim el crit a la Beata de que el dimoni la cerca i dins un pou la vol tirar. La Beata, emperò, sens dubte, sap ben cert que el dimoni ja no la cerca ni hi ha pous perque li puguin tirar.

La Beata, glorificada, es passeja en carrossa majestuosa, per damunt les nostres pors i espants. Senzilla i petita ella, ha vençut el qui creim fort i gegant. Poden caure esmicolades les nostres gerres del quefer diari, però la Beata ens diu que un s'ha de mantenir impertorbable, impertèrrit, indiferent. La lluita contra el poder diabòlic es reial, però aconseguir-nos reialment el mal, no es fa tan fàcilment. La Processó de la Beata és la gran cavalcada de la humanitat triunfant, i de la victòria que, en entrellum, es veu ja imminent.

Per tot això es que Santa Margalida i pobles veïns es vesteixen de Festa quan, apagat el foc de l'Agost, apunta el setembre més suau, més prometedor, i fet el poble, un riu de gent. Es la festa de la Beata, motiu de goig i d'esperança....

Septiembre 1990
Número 7

Coordina: Nicolau Pons
Isaac Peral, 12 - Baixos
Tel. 85 01 15. Ca'n Picafort

Santa Margalida: Rafael Bordoy
Antoni Mas
Maria Fornés

Imprimeix:
Informacions Llevant S.A.
Tel. 55 03 28
MANACOR
Dipòsit Legal: 495-1989

A modo d'escomesa

Un altre pic la revista «Santa Margalida» torna ésser al carrer. han passat uns mesos de silenci, de indecisions, de dubtes; y ara, una vegada vençuts una sèrie d'entrebancs, torna la nostra vila a tenir la revista que li correspon i que mai no hauria d'haver deixat de publicar-se, però, moltes vegades les coses són com són i no com haurien de ser.

Qui som els que ara ens hem fet càrrec de la publicació i quins són els nostres propòsits? Els nostres noms importen molt poc, el que compte són les il·lusions que hem posat en aquesta tasca de fer una revista. Cal dir, de totes maneres que som un petit grup de margalidans carregats de bones intencions que volem que el nostre poble tenguí una revista que sigui seriosa, lliure, independent, digna i que reflexi de la millor manera possible les aspiracions i les inquietuds del poble de Santa Margalida.

Pot ser la presentació sigui, de moment, senzilla i la qualitat infinitament millorable, però, fins aquí, feim el que podem i no és el cas d'allargar les cames més que el llençol no fos cosa que mostrassin els peus.

Què serà d'avui endavant la revista? Sens dubte, serà allò que el poble de Santa Margalida vulgui, vos assegurem ben de cert que cap dels que formen l'equip de redacció som capaços de fer miracles -desgraciadament- així és que ens faran falta totes les mans que se sentin compromeses en una tasca que vol ésser comú, uns mitjançant la publicitat, els altres escrivint unes retxes o enviant una fotografia, les institucions vileres amb el seu suport, el recolzament moral i econòmic de l'ajuntament i l'atenció de tots el margalidans.

En principi no pensam discriminar ningú, qualsevol tipus de discriminació, si arriba el cas, vendrà imposada per una exigència de bon gust, de respecte a les persones i a les institucions. Que no esperi tampoc ningú cap classe de favoritisme, ni cap tractament especial per part de la revista, de cap manera emprendrem ni afavorirem des d'aquestes pàgines cap tipus de campanya per desprestigi a ningú, intenterem, el més honestament possible, reflectir la realitat del poble expressant lliurement, això si, les idees de cadascun dels membres del cos de redacció o col·laboradors que seran, només ells, responsables de les seves opinions.

Ja ho sabeu idò, amics margalidans, a partir d'ara la nostra aspiració serà acudir a la cita que tenim amb el que tenguin l'amabilitat de llegir-nos cada vegada que la nostra revista surti al carrer, esperam no defraudar ningú i fer-nos dignes de la confiança que esperam depositar en la nostra actuació.

ANUNCIE EN LA
REVISTA
SANTA MARGALIDA

ASI SON LAS FIESTAS

* LA BEATA *

CONTESTAN:

1.- Juan Cladera, Comercio frutas

2.- Antonio Aguiló, 91 años, ex-inspector de Hacienda.

3.- Antonia Quetglas, Delegada de Cultura del Ayuntamiento de Santa Margarita.

4.- José Alomar, Comerciante e Industrial.

5.- Juana Llambías, Profesora de EGB.

6.- Andrés Avellá, concejal y portavoz del Partido Popular.

A.- ¿Qué son para Vd. las Fiestas de la Beata? ¿Cómo las definiría?

1.- Para mí las Fiestas de la Beata son la culminación de un año de trabajo como margalidà que soy. Son la Fiesta Mayor de Santa Margalida. En estas Fiestas todos quedamos identificados. Estas Fiestas son nuestro orgullo. (J. Cladera).

2.- Estas Fiestas de la Beata son «s'ànima» del pueblo de Santa Margalida. De niños, y esto era a principios de siglo, esperábamos estas Fiestas como un acontecimiento extraordinario. Después, por los años 30, en plena juventud, y agrupados en una especie de asociación que se llamaba «Sa Volatina», fuimos dando empuje a la Fiesta y nos vestimos en ella de payeses. En el grupo estaba Paco Medina, Miguel y Pep Capó, Tomeu Tous, padre de los médicos Tous, Martí Lli-

nás, Titular Veterinario, Perico Camisa, Pedro y Tomeu Llambías. Después vinieron otros promotores de esta Fiesta: el Vicari Ramis, Mateo Gaiardo, Ramón Valls, Mateo Cladera, en Pancho, ses Monges y otros. Para todos, durante todo este siglo, nuestras fiestas de la Beata nos ha llenado de gozo y han constituido nuestra esencia como margalidans. (A. Aguiló).

3.- Estas fiestas vienen a ser el centro de nuestro ser como margalidans. Todos hemos nacido respirando el ambiente de las Fiestas de la Beata. Son 200 años, y más, que llevamos haciendo honores a la Beata. Apenas nos poníamos a caminar todos hemos tomado parte en la Procesión de la Beata. Después, adolescentes o jóvenes, también nuestro interés por estas fiestas ha sido patente en todos. Recuerdo con añoranza cuando yo era adolescente al grupo de jóvenes o mayores que organizaba la Procesión: en Gabriel Al-

zamora, Antonio Quetglas, mi hermano, en Pep Pèrilló Capó, en Trobat, el Batle Sebastián March, el rector Santandreu, etc. Ese grupo hizo la primera carroza: la de la Glorificación que iba tirada por caballos. Luego, más adelante con el Batle Pedro Cladera y su hijo Mateo, todo cobró todavía más solemnidad y empuje. Yo he vivido esta Fiesta más de diez veces como Delegada de Cultura del Ayuntamiento y me alegro de que de cada año vaya superándose. Se ha superado en bandas de música, buena organización, carrozas, etc. Este año hay alguna modificación en las carrozas. (A. Quetglas)

4.- Las Fiestas de la Beata tienen mucho arraigo popular y margalidà. Son unas fiestas que a lo largo del tiempo, un conjunto de personas logró organizar y mantener, y que siempre consiguieron un rotundo éxito. El Vicario Ramis dio mucho auge a la procesión con la ayuda de jóvenes o estudiantes como Gabriel Al-

zamora, Ramón Valls, en Pancho, etc. A los actos religiosos se le añadieron otros actos festivos como la Verbena, y Festivales. Ahora las Fiestas han crecido mucho en relación a la cantidad de gente que acude a ellas, y esto da pie a que se cometan tal vez «gamberradas» que por supuesto hay que evitar (J. Alomar).

5.- Para mí, como hija del pueblo de Santa Margalida, es la fiesta que más me llena, por su carácter tradicional y religioso. (J. Llambías).

6.- Las fiestas de la Beata son unas fiestas que se han arraigado mucho entre nosotros y son una fecha del año que reúne a familiares y amigos que viven fuera de Santa Margarita. Promociona, por tanto, esta fiesta los lazos de familia y también de amistad. (A. Avellá)

B.- ¿Cuál es el acto o el momento de las Fiestas que más le impresiona?

1.- Para mí, lo que más me impresiona es el Oficio Solemne en la Iglesia y la Procesión. (J. Cladera)l.

2.- «Es trencar ses gèrres i el dimoni quan tempta a la Beata» es lo más hermoso y emocionante dentro de la Procesión, que de por sí es lo más relevante de nuestras Fiestas. (A. Aguiló).

3.- El acto que más me impresiona —incluso más que la Procesión que la veo normalmente tomando parte en ella— es la Misa Solemne de las once

← a la que asisten autoridades y todo el pueblo. Ahí es donde, sobre todo, nos reunimos quienes vivimos en Santa Margalida, y vivimos la Fiesta en su esencia más pura. (A. Quetglas).

4.- Para mí, la Procesión es el punto culminante de todos los actos que se llevan a cabo durante nuestras Fiestas (J. Alomar).

5.- Considero que la Procesión con el típico són de SOR TOMASSETA es el momento cumbre y más emotivo de la Fiesta. A todos los de Santa Margalida, esta entonación, al menos a mí, nos llega al alma (J. Llambías).

6.- Creo que coincidimos muchos en lo mismo. La Procesión de la Beata es lo más característico de la Fiesta y lo que más nos impresiona, al menos a mí en particular. Y dentro de la Procesión lo más emocionante sería para mí cuando un grupo numeroso de personas canta el SOR TOMASSETA. (A. Avellá)

C.- ¿A las fiestas de la Beata, le añadiría Vd. alguna cosa? ¿Quitaría Vd. algo sobre lo que está programado dentro del programa de Fiestas?

1.- Pediría a los organizadores de la Procesión que exigieran a todos más disciplina y seriedad, y que en la Procesión desapareciera la «burríca». Sé que esto es difícil por la cantidad de gente que viene de fuera y que no entienden o no se identifican con el significado de nuestra Procesión (J. Cladera).

2.- En mi tiempo, para la fiesta religiosa y Misa Solemne solía venir lo que

se decía un predicador de campanillas. No sé si se ha perdido esta costumbre. En lo cívico, y en relación a los ocupantes o grupo de cantantes que amenizan modernamente nuestras Fiestas, no sé si se gasta mucho, e inútilmente pues creo que son muy caros. (A. Aguiló).

3.- Creo que nuestras fiestas han de conservar el tipismo mallorquín que le caracterizan. No se han de añadir modalidades en el vestir que son ajenas a ese día. Las payesas no han de llevar el «rebosillo» que no les cubra la cabeza, y los zapatos han de ser adecuados al vestido que visten. En cuanto al programa de fiestas se acomoda a todos los gustos y aficiones, y procuramos que sea variado (A. Quetglas).

4.- Añadiría a las Fiestas actos culturales a que los jóvenes participasen. No quitaría nada. (J. Alomar).

5.- Veo el programa de las Fiestas más o menos completo, aunque vaya cambiando en algo según la evolución del tiempo. Lo importante es que permanezca fijo lo principal: la Procesión y la ofrenda (J. Llambías).

6.- Ignoro en este momento lo que está programado este año dentro del

Programa de Fiestas. Pero siempre es bueno variar cosas o actuaciones accidentales o movibles de la Fiesta, dejando intacto lo que constituye la parte esencial como es la Procesión, la Misa Solemne, etc. (A. Avellá)

D.- Según su parecer, el Ayuntamiento debería gastar más en estas fiestas, debería gastar menos, o gasta en su justa medida?

1.- Todo lo que es gastar demás se tiene que quitar. Hay gastos más urgentes que las fiestas (J. Cladera).

2.- El Ayuntamiento debería gastar lo necesario para hacer una fiesta digna en la que el pueblo al menos una vez al año se divierta y lo pase bien. No sé que gasta el Ayuntamiento en fiestas. Pero no ha de gastar más de lo necesario (A. Aguiló).

3.- El presupuesto de estas fiestas es ciertamente elevado, pero el pueblo así nos lo pide ¿Es derrochar dinero gastarlo en la fiesta? Todos los Ayuntamientos tienen su presupuesto para sus fiestas. Por tener tres núcleos de población, el Ayuntamiento tiene un presupuesto de fiestas elevado. En

cuanto a la Beata hemos de mantener la fiesta con dignidad y a la altura de los tiempos. Es una tradición que hemos heredado de nuestros mayores, que hemos de continuar. La Procesión se ha declarado de interés turístico y no puede desmerecer de ese título (A. Quetglas).

4.- Sin duda se gasta mucho en estas Fiestas, como también en las diversas fiestas que tienen lugar dentro de nuestro Municipio, pero yo creo que de estas fiestas se puede amortizar o recoger algo y así el coste no es tan elevado. Nuestro Ayuntamiento puede y ha de tener un presupuesto para las Fiestas, y así lo desea el pueblo (J. Alomar).

5.- En estas Fiestas se debe gastar lo NECESARIO para que la fiesta no desmerezca sino que vaya de año en año cogiendo más importancia (J. Llambías)

6.- El Ayuntamiento tendría que gastar menos. Y asociaciones del pueblo y particulares deberían aportar más colaboraciones que aminorarán el dispendio económico total de la fiesta. (A. Avellá)

E.- ¿Añadiría Vd! algo más por su cuenta sobre las Fiesta de la Beata?

1.- Desearía que los Ayuntamientos que van a venir en el futuro conservasen la Fiesta con el primor e interés con que lo han hecho los que hemos tenido hasta ahora. No se puede perder sin más lo que hemos conseguido con la preocupación y sudor de todo el pueblo. (J. Cladera).

2.- El día de la Beata el pueblo es uno. Y esto es hermoso. En ese día no

hay bandos, ni partidos, ni izquierdas ni derechas. Que esto prosiga así. Por mi cuenta también añadiría ya que me ofrece la ocasión, que me siento orgulloso de pertenecer a ese pueblo y aunque he vivido largos años fuera de él, quiero que me entierren en su cementerio y así si puedo levantar cabeza me voy a encontrar con esa tierra que tanto amo. A mis 91 años de edad no es desacertado pensar un poco en lo que va a venir!! (A. Aguiló)

3.- Mi deseo es que estas Fiestas no pierdan la tradición que han mantenido hasta ahora, y que vaya incluso mejorando en especial con nuevas carrozas. Y que la nueva juventud aporte ideas para mejorarla a fin de que para muchos años siga siendo nuestra procesión «sa més típica de Mallorca». (A. Quetglas)

4.- Añadiría a las Fiestas actos culturales a que los jóvenes participasen. No

quitaría nada. Que estas fiestas sigan siendo unos días de gran convivencia con los margalidans entre sí y también con quienes nos visitan. Santa Margalida es un pueblo abierto a todos. Se trata no sólo de «nuestra» fiesta sino que la Beata es la fiesta de muchos. (J. Alomar)

5.- Tal vez sería bueno renovar alguna que otra carroza. La fiesta ya resulta bastante lúcida (J. Llambías).

6.- Pediría a los organizadores de las Fiestas a cuantos toman parte en ella o la presencian que se tomen la Procesión con más seriedad y orden, y así todo saldría más vistoso y causaría más impresión en todos. Cada cierto tiempo conviene que se renueven las carrozas. Y, si Vd. me lo permite, aprovecharía tan buena ocasión, como Portavoz del Partido Popular en Santa Margarita, para desear a todo nuestro Municipio unas Felices Fiestas de la Beata. (A. Avellá)

INCENDI

El dissabte dia 11 d'Agost, devers les 6 del capvespre es va declarar un incendi entre Son Femenia i Son Fluxà. Es cremaren tot Son Femenia i part de Son Fluxà, quasi tota la extensió cremada eren camps de rostoll i alguns arbres. La força de les flamerades i el fum obligaren a tellar el tràfic de la carretera Santa Margalida - Petra i a desviar-lo pel camí vell de Maria.

Les dotacions de bombers del parc de Ca'n Picafort i el d'Inca aconseguiren d'aturar el foc quan aqueix ja arribava a la vila, a la barriada de Sa Creveta. Segons el veinats, si la carretera Santa Margalida - Petra no hagués aturat el foc aqueix es hagués propagat a tots els camps de rostoll de les proximitats de la vila. A hores d'ara es desconeixen les causes de l'incendi.

Esports

Toni Tauler, ciclista

L'esport a Sta. Margalida té un nom: «Toni Tauler Llull». Aquest jovenet és un dels ciclistes que promet més de tota Espanya, ha guanyat la meitat de les proves que s'han fet a la nostra illa, ja que l'altra meitat les ha guanyades Miquel Alzamora, el seu company d'equip, és una llàstima que no televisin qualche cursa perquè són vertaders professionals dins la seva categoria i si ho volen veure acudiu a les curses de la

Beata i veureu aquest vilero, com guanyarà, ara per anar bé hauríem de trobar un poc de recolzament en el poble per a ell, i dins l'any que ve i els dos següents, facilitar-li que pugui anar a córrer a la península i aprendre a córrer amb molta gent i podrem pensar amb un vilero professional, ja que el seu fort és pujar alta muntanya i avui és el que es necessita.

Pep M.

SOLUCION:

Hostal
Major
Lluna
Jovades
Claver
Europa

Buscar los nombres de 6 calles de Santa Margarita

La Beata-90 i la Revista «Santa Margalida»

Encara ens sembla sentir el ressò de la trencadissa i el brandeig dels picarols dels darrers compassos de la processó de l'any passat i ja ens trobam de ple dins les festes de la Beata d'enguany. Ha passat un any, dotze mesos, tres-cents seixanta cinc dies de la vida d'un poble amb les seves hores bones i d'altres que no ho foren tant, però intentant fer sempre el cap viu i tirar per endavant. Un any que ha vist morir una revista que portava a la capçalera el nom de la nostra Vila i que pareix que se vol tornar ressuscitar. No voldríem, a pesar dels entrebancs que suposa, que aquesta segona eixida fos tan efímera com la primera i, sens dubte, se pot aconseguir amb una mica d'esforç per part dels interessats que són, ni més ni manco, tots i cadascun dels habitants de la Vila.

Ens convendria, a l'hora d'emprendre l'aventura de bell nou, tenir ben present que la revista que pertany a ningú en particular ni està al servici de ningú, ni dels que la fan ni dels que la paguen, ni de cap entitat o partit, ni de l'església ni de l'ajuntament. La revista pertany a la vila de Santa Margalida i serà el que la Vila vulgui que sia.

En aquesta avinentesa i en aquestes dates crec que hi escau fer una comparança, amb totes les excepcions que volgueu, entre la revista i la festa de la Beata. Tampoc la festa és ni ha estat mai propietat de ningú, pot haver tengut, tots ho sabem, impulsors, patrocinadors, gestors, organitzadors; però és i ha estat sempre patrimoni de la Vila. Per això passen els anys, va passar un segle i estam a punt d'entrar dins un de nou, i la festa de la Beata se manté amb prou força i amb prou vitalitat com per poder envestir el nou mil·lenari que s'acosta amb l'esperança ben fundada d'una llarga continuïtat.

Això mateix que desitjam per a la Festa de la Beata és el que voldríem també per a la revista en aquesta singularitat que si bé no és nova si que esperam que sia definitiva.

I des d'aquestes renovellades pàgines desitjam a tots els vileros i a quants ens acompanyin per compartir unes dies de festa i de gaudir unes Bones Festes per molts d'anys.

Rafel Bordoy i Pomar

Bona Noticia

Amb ocasió de les Festes de la Beata, la revista SANTA MARGALIDA surt de bell nou al carrer. Va néixer aquesta revista per la Fira D'Abril de 1989, i després de treure el número 0 i sis números més, va deixar de apareixer per l'Octubre de l'any passat. Es que un poble com Santa Margalida on afluïxen tantes persones i idees, ¿no es mereix, o no es capaç, de tenir o mantenir un medi de comunicació com es aquest?. Hem dit altres vegades que poblets a Mallorca, molt més petits que la nostra Vila, i no molt lluny d'aquí, es vanaglorien de tenir la seva revista i la defensen i protegeixen com un tresor del poble. Son, més de 50 revistes les que actualment treu i publica la Part Forana de Mallorca.

Si bé dins el nostre Municipi en tenim una -CAN PI-CAFORT- que, dins dos mesos, complirà el número 100, i es llegida amb interès, no pot la Vila, per si mateixa, donar notícies i suport a una revista que sigui més seva, més familiar i més de la Vila?. La contestació la té el poble, i esperam que, el grapat de vileros, que està en torn d'aquest esforç, pugui contar amb el suport i aplaudiment de totes les forces vives de la nostra població. Si llegim i comprem revistes i diaris que ens duen notícies o xismorreig de gent o regions o nacions, que ni coneixem, perque no ens de interessar per lo que es pugui escriure del soroll i de lo que es produeix o feim dins la nostra mateixa Vila i duen a terme els nostres amics o veinats, o tal volta noltros mateixos? De totes maneres, aquí teniu aquest número dedicat en part a la Beata, escrit tal volta a lo aviat, amb la promesa de que, de part nostra, intentarem, si veim el vostre diseg, de tornar al carrer si no cada mes, al manco sovint. No es això una bona noticia?. I com es natural, abans de acabar aquesta salutació destijam a tots unes bones Festes de la Beata. Que siguien lluentes i saludables per tots!.

La Redacció

GRUAS BARCELO

LOCALIZACION INMEDIATA POR TELEFONO
SERVICIO 24 HORAS Tel. 52 34 68
DOMINGOS Y FESTIVOS INCLUIDOS
Calle Abellar, 2 - SANTA MARGARITA

Ponemos en conocimiento de nuestros lectores que este medio de comunicación tiene un carácter independiente, y no está ligado a ningún Organismo Oficial ni partido político en especial.

Juana Aina Juan Alzamora ocupará su simpatía, y entrega, en darnos una beata, hecha humanidad, y santidad a la vez

En el número 5 de septiembre de 1989, entrevistamos a la Beata del año pasado.

Este año hemos querido también hacer lo mismo. Y por supuesto nos parece interesante dialogar con quien en cierta manera se convierte el día de nuestra fiesta en el centro de las miradas o en el eje de la fiesta, como es la Beata del Cortejo.

La elección de la Beata se hace cada año en sorteo. Es una costumbre antigua con el fin de quitar susceptibilidades o dimes y diretes del pueblo. Cada año se suelen presentar libre y voluntariamente unas seis candidatas que entran luego en el sorteo, y una vez elegida —elección que se hace a Ca Ses Monges— el asunto queda zanjado.

Este año la suerte ha favorecido a la Srta. Juana Aina Juan Alzamora, una chicuela de 21 años, amable, habladora, más alta que baja, tostadita por el sol del verano, de larga cabellera negra, y de ojos inquietos. Es hija de un pollensin, afincado en Santa Margalida desde hace 29 años, y que trabaja en GESA, y de madre margalidana, de la familia de los Alzamora. Juana Aina trabaja en Recaudación de Tributos en Manacor, igual como lo hace un hermano suyo, y único, mayor que ella, en este Municipio.

Al preguntar a nuestra Beata que se identifique y que defina como cree que

es ella, no resulta fácil la contestación. Es una pregunta con la que a lo mejor no se contaba. Pero, al periodista, enseguida aflora la contestación. Estamos ante una chica extrovertida, a quien gusta de ir en pandilla con amigos y amigas, que se precia de su familia y de dedicarle su tiempo, y que, después de sus años de EGB en Santa Margarita y BUP y COU en Inca, se da al trabajo intensamente, ahora en Manacor. Como toda nuestra juventud, vive el momento, sin hacer grandes problemas por lo que el futuro pueda deparar. Es sencilla en el trato, y no es presumida. La representación de la Beata el próximo 2 de Septiembre en Santa Margarita delante de miles de

personas para ella será un hecho normal que no le pondrá en ebullición los nervios, aunque los tiene, como dice ella, aunque no para este acontecer, que vivirá con gusto, y con naturalidad. «Me presenté con la ilusión de ser la Beata y de colaborar» —afirma Juana Aina. Ahora va a llegar al final de lo que se propuso, y piensa hacerlo con gozo y con lo que pueda, perfectamente. Santa Margalida exige la colaboración de todos en la Beata, y a Juana Aina este año le ha tocado su parte, y es feliz. Es toda una tradición que se encarna este año en ella, y en su cara, y en su sonrisa, y en su porte, se va a traslucir todo el mensaje que, cada año, La Beata nos imparte, y reparte a todos, Juana Aina

no ha dejado las prácticas religiosas, y cree que la Beata es un nuevo signo que tiene valor también para la juventud actual, aunque haya juventud que pase de todo. También le encanta a Juana Aina el mar, la montaña, la naturaleza en sí misma, la música y como deporte la natación y el tenis. Le gusta hablar en mallorquín, que lee y escribe, aunque no hace problema con el castellano. No ve entre los margalidans defectos que resalten, y se siente a gusto en esta tierra. Va a la Disc. Pacha y acude con sus amigos al Bar Studio de Son Bauló. Ahí, se encuentran amigos y amigas de muy diversos pueblos de la isla con quienes comparte largas charlas, baile y diversión. Dulzona Aina, Juana Aina, le gusta hacer pasteles como «braç de gitano» y fabiola de chocolate para compartir después la dulzura con su familia y amigas o amigos. Inquieta y activa, está «en tot i per tot» —nos insinúa su madre, tal vez un poco dolida de que la simpatía de su hija se desparee en tantas cosas y en tanto espacio. Pero, al fin y al cabo, la madre, esta vez, se siente con un poco de vanagloria porque su hija ocupará su simpatía y su entrega en darnos una Beata hecha humanidad, y santidad a la vez. Esta es Juana Aina Juan Alzamora, una de nuestras chicuelas margalidanas, que está feliz este año de ser la BEATA...

FESTES DE LA BEATA

Salutació del Batle de Santa Margalida

Durant l'estiu, quasi tots els pobles de Mallorca esclafeixen en festes. I el Municipi de Santa Margalida és, tot l'estiu, una festa. Després d'haver celebrat les Festes de Santa Margalida, la Verge de la Pau de Son Serra de Marina, i l'Assumpció de Ca'n Picafort, com a colofó i traca final, es fa, cada any, quan arriba el primer diumenge de Setembre, l'esclató daurat de la nostra Festassa per excel·lència, com és la Festa de la Beata.

Qualcú ens podria retreure, tal volta, que ens passam de festivals, i que la Festa de la Beata remunta, de cada any, massa amunt, i que hem de posar marge a l'expressió festiva del nostre poble. Però, tenim clar que, dins aquest camp, no es pot tancar la boca al poble, restringint manifestacions que surten del cor i de l'esser més autèntic de l'home «vilero». La Beata serà sempre un element essencial que configura la identitat de la Vila de Santa Margalida, i, sense aquesta explosió dels bots dels dimonis, i de les gerres que es trenquen, ens convertiríem en un poble sec i trist, privat d'un llenguatge que, des de fa molts d'anys, ens distingeix i caracteritza.

La Beata ens dona a tots, cada any, un empelt de nova alegria, de nou coratge i, amb la llum que la Beata és per a tots, quedam il·luminats, com a poble, per prosseguir sempre endavant, capficant les eines cadascú dins la tasca que tots tenim encomenada. No podem prescindir, per tant, de la Beata, i, per això, us convidem a celebrar un any més aquesta grandiosa festa que ja és tan popular i s'ha convertit en la més típica de tota la nostra illa.

A tots els veïns de la Vila, i a tot el Municipi de Santa Margalida, com a tots aquells qui, durant aquest primer diumenge de Setembre, ens visitaran, us desig satisfacció i diversió, i tota classe de sort i felicitat. Molts d'anys.

Jaume Alós March
Batle de Santa Margalida

Carrers de Sant Margalida: noms antics i noms actuals

Nom Antic

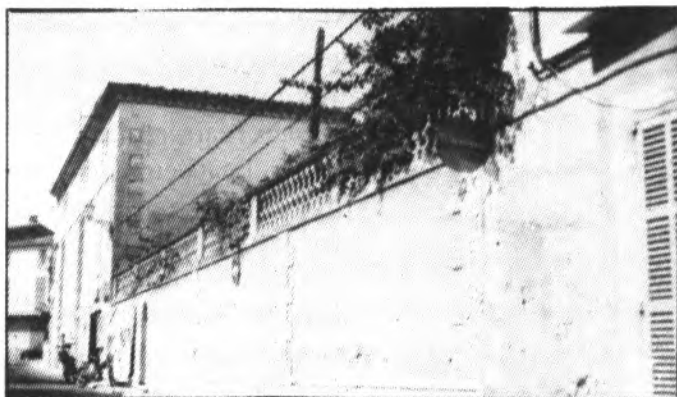
Nom Actual

Hermano Agustín
Alegrías
Alejandro Rosselló
Alfarero
Almendros
Doctor Alós
Antonio Maura
Bailén
Bellavista
Bonaire
Bauzá
S'Abellar
Doctor Calafat
Calvo Sotelo
Cardenal Cerdà
Santa Catalina Tomás
Cladera
Clavel
Clavet
General Concas
Crespí
Cruz
Corta
Defensores Alca. Toledo
Escuela
Plaza España
Este
Europa
Ferrá
Teniente Fluxá
Font i Roig
General Franco
Frío
Feliciano Fuster
Miguel Gayá Mateu

del Germà Agustí
Alegries
Alexandre Rosselló
des Gerrer
Ametllers
de Son Amanada
Antoni Maura
Bailén
Bellavista
Bonaire
den Bauçà
s'Abellar
del Doctor Calafat
de la Constitució
Cardenal Cerdà
Santa Catalina Thomàs
Cladera, den
Clavell
Clavet
Pou de sa Garriga, des
Doctor Crespí, del
de sa Placeta
Curt
Llibertat, de la
Escola, de sa
Plaça de s'Abeurador
Greal
Europa
Doctor Ferrà
Fluxà, den
Font i Roig, d'en
Plaça de la Vila
Fred
Enginyer Felicià Fuster
Horts, dels

Gloria
General Goded
Doctor Gómez Ulla
Son Gotlet
Grimalt
Iglesia
Independencia
Industria
San Juan
19 de Julio
Justicia
Lepanto
Levante
Luna
March
Maria
Mayor
Mina
Molinos
Mola
Molinot
Juan Monjo March
Naranjos
Juan Ordinas Tous

Gloria, de la
Jovades, de ses
Hostal, de s'
Son Gotleu, de
Doctor Grimalt, del
Vicari Ramis, del
Independència, de la
Indústria, de la
Sant Joan, de
Autonomia, de la
Justícia, de la
Lepant
Llevant
Lluna
March, den
Maria
Major
Mina, de sa
Molins, des
Unió, de la
Molinot, des
Joan Monjo March
Tarongers
Joan Ordines Tous

Miguel Ordinas
Oriente
General Queipo de Llano
Paz
Poniente
Pozo
Primo de Rivera
Progreso
Puig
Rosa
Jovent
La Salle
General Sanjurjo
Sard
Sur
Viñas
Marqués de Zayas
Ramon Llull
Carretera de Artá
Xaloc
Velar

Miquel Ordines
Orient
Tramuntana
Pau, de la
Ponent
Pou, des
Passeig des Pouàs
Progrés
Puig, des
Rosa, de la
Jovent
La Salle
Saturn
Sard
Mitjorn
Vinyes, de ses
Vent, des
Ramon Llull
Carretera de Artá
Xaloc
Velar

COM VIURE LA NOSTRA FESTA

1

En primer lloc, per a nosaltres creients, la Festa a la Mare de Déu o a un Sant ens ha de dur sempre a la renovada contemplació del misteri de Déu que ens salva en Jesucrist, realitzat d'una manera admirable i propera en la vida d'aquells germans nostres que visqueren generosament l'obertura a l'acció de l'Esperit i el següent *feel* de Jesús.

Per a la nostra personal experiència de pelegrins en la fe, sempre serà il·luminador i encoratjador **constatar com el nostre Déu no es cansa mai de fer-se present** a la vida d'homes i dones de tots els temps i en qualsevol circumstància, sempre disposat a omplir-nos de la seva salvació a poc que el vulguem acollir i escoltar. Com també serà il·luminador i encoratjador recordar que Maria i els Sants ens acompanyen i ens ajuden fraternalment per l'exemple de les seves vides i la seva constant intercessió davant Déu Pare.

Les festes, però tenen també altres dimensions que caldria recordar igualment.

2

Són un moment privilegiat per viure la dimensió comunitària com a creients i com a ciutadans.

La Festa d'un poble, perquè sigui comunitària, demana, en primer lloc, *alegria per a tothom*. No hi ha festa completa si tothom no la viu amb goig al si d'una comunitat. I seria bo que en apropar-se les festes tots miràssim el nostre entorn per demanar-nos qui té problemes, qui pateix tristesa o soledat o necessitats de qualsevol tipus i ens proposàssim acostar-nos a aquells germans més petits per tal d'oferir-los allò que necessiten per estar contents, per recuperar tot quant sigui possible d'alegria, per poder fer, realment, festa enmig de tots els altres germans.

I la Festa d'un poble, perquè sigui comunitària, demana, en segon lloc, *participació de tothom*. No es fa comunitat quan un petit grup organitza unes festes perfectes que tots els altres

"consumeixen" passivament. Caldria forçar la creativitat per imaginar formes noves, senzilles i ben amples de participació de tots els membres de la comunitat a les nostres festes: en la preparació i en la mateixa celebració. No hi ha res més hermos que una festa a la que tothom hi posa les mans i que tothom considera com a pròpia. Massa vegades, el perfeccionisme o l'afany de fer coses extraordinàries mata la rel popular de les festes, que és essencial perquè aquestes siguin, vertaderament, les Festes d'un noble

I encara una altra dimensió caldria subretxar al parlar de Festes patronals i populars: **Constitueixen la gran oportunitat per aprofundir en la identitat del poble i posar de relleu els signes que la defineixen.**

Les festes neixen i es mantenen viues, arrelades a la història concreta de cada poble i entrelaçades amb els aconteixements que conformen la seva identitat.

Les festes de cada poble han de recordar i fer reviure la pròpia història i la pròpia consciència de poble. Tot serà útil: estudis, escrits, reflexions, antics costums, balls i cançons, records, petits detalls que identifiquen les formes locals i privatives de celebració...

No volem viure ancorats al passat. Però, per viure els desafiaments actuals, necessitem sebre qui som, d'on venim, on trobam les nostres arrels. Cadascuna de les nostres festes hauria d'ajudar-nos a fer camí en aquesta direcció...

I basta, amics, de parlar "seriosament" de festes. Bones festes —cristianes, comunitàries, ben identificades amb el propi poble!— a tots quants les celebrareu durant aquest estiu.

MISAS

SANTA MARGALIDA

Sábados - 9 tarde

Domingos - 9 mañana, 12 mediodía - 9 tarde

Cada día: (Misa o Funerales), 9 tarde

Família Ferrer-Roig

Els autocars Ferrer foren els pioners del moviment turístic cap a Ca'n Picafort

L'any 1958, i als 51 anys d'edat moria a Santa Margalida en JOSEP FERRER GRIMALT, casat amb na MAGDALENA ROIG MUNTANER, matrimoni conegut a la Vila per l'empresa dels Autocars FERRER, que fan el trajecte ara Ca'n Picafort-Santa Margalida-LLubí-Inca i Palma. En Josep Ferrer prengué aquesta empresa ara fa uns 51 anys d'un tal Moncadas que, en el seu camió, duia la gent de la Vila al tren de Muro i dues vegades per setmana anava a Ciutat. L'empresa Ferrer l'any 1940 comprà la cantonada de on encara surten o arriben els autocars FERRER, es a dir, Plaça Jaime I. de Ca'n Picafort.

Dña. Magdalena Roig Muntaner

Filla del matrimoni fou n'AGUEDA FERRER ROIG que es casà en PEDRO CLADERA GARAU, que abans era fuster de la Vila, i després, una vegada casat, es va incorporar a les feines dels autocars FERRER. En Pedro morí per desgràcia l'any 1987, als 56 anys d'edat, quedant la seva muller, que tenia estudis de Perita Mercantil, al front de l'empresa, formant societat amb els seus fills JAUME CLADERA FERRER, de 33 anys, i casat amb na ALFONSA PEREZ, de la que té dues

nines, i per altra part, amb na MAGDALENA CLADERA FERRER, de 29 anys, i fadrina, que ha obert ademés una tenda de roba que es diu LARA en el carrer Isabel Garau, de Ca'n Picafort.

Els autocars FERRER, anomenats, desde fa vuit anys, CLADERA-FERRER durant l'estiu van i tornen quatre vegades de Ciutat, i durant l'hivern tres vegades, donant als habitants de Ca'n Picafort i Santa Margalida la possibilitat d'un trasllat ràpid o còmode a Ciutat als qui

no hi volen o no poden anar en cotxe privat. Però el mèrit d'aquesta empresa es que va ésser la primera i l'única molts d'anys que va dur els turistes a Ca'n Picafort. Molts d'anys va anar a cercar-los al Aeroport de Palma i va omplir de gent el nostre primer Hotel Alomar, la Residència, i després tants d'hoteles com té ara Ca'n Picafort.

L'altre fill del matrimoni Ferrer-Roig fou en TOFOL FERRER ROIG,, que estudià Empresarials i es casà amb na MARIA CLADERA GARAU l'any

1957, també de Santa Margalida i cunyada seva, col·laborant en Tofol a l'empresa dels Autocars FERRER de son pare fins al deu anys de casats. En tofol, emperò nodria la idea de que Ca'n Picafort i Mallorca s'obriren d'una manera esplendorosa al Turisme i així capgirà al seu pla de feina cap al món turístic, adquirint l'hotel u hostel Marisco de Ca'n Picafort, i organitzant poc temps després una Agència de Viatges en el Passeig Mallorca de Palma. Fent encara més passes, comprà un Bar i Restaurant i uns Apartaments denominats «Verde Suave» a Son Bauló on es troba ara la Pisseria Marco Polo, es va fer també amb l'hotel Concord que estava llavors mig fet (any 1968) com també amb l'hotel Maristany del Port d'Alcudia -que son ara Apartaments- i finalment, construí l'any 1970 l'hotel Jai-neiro a l'avenguda Diagonal de Son Bauló. Tot anava damunt rodes, i feliçment a aquest matrimoni quan, fatalment, en Tofol, després de greu malaltia, ens va deixar l'any 1983, als 48 anys d'edat, duguent ara la seva muller tota la direcció dels conjunts turístics que, juntament amb el seu home, havien muntat fa anys. ➤

D. Cristóbal Ferrer

Fills del matrimoni Ferrer-Cladera son na MARIA MAGDALENA FERRER CLADERA, casada amb en JAUME VINALS que té afers o interessos turístics disn el Port d'Alcudia on hi viu normalment na Maria Magdalena, amb dos filllets seus, N'Elena Sofia, i en Tofol Alexander. L'altra filla del matrimoni Ferrer-Cladera es na GLO-

RIA FERRER CLADERA casada amb en MIQUEL MORAGUES SIQUIER que duen la direcció de la Pisseria Marco Polo i del Bar STUDIO del carrer Isaac Peral de Son Bauló com també el PUNT de Port d'Alcudia. Aquest matrimoni té dues nines: na Maria del Mar i na Neus.

Finalment, cal dir que l'any 1988 va morir a Can Picafort on vivia feia 20 anys la mare dels germans Cladera-Garau, Na MAGDALENA GARAU JUAN quan acabava de cumplir els 91 anys d'edat, i era la padrina d'honor de la Associació de la Tercera Edat de Ca'n Picafort.

N.P.

**SAL - PIMENTON
Y LEGUMBRES**

Productos MARTI LECHE RAM

General Goded, 28
March, 28
Teléfonos 523077 - 523481

SANTA MARGARITA
(Mallorca)

BAR CA'N MALET

C. Antonio Maura, 44
Teléfono 52 32 73
SANTA MARGARITA

Mobles ESCA S.A.

COMEDORES
DORMITORIOS
TRESILLOS
MUEBLES AUXILIARES
MUEBLES COCINA
MUEBLES A MEDIDA
FABRICACIÓN PROPIA
CARPINTERÍA EN GENERAL

STA. MARGARITA
(MALLORCA)

C/ M. ORDINAS. 31 - 33
TEL. 52 31 45

"SA NOSTRA" CAJA DE BALEARES

TEL 52 35 47

CALVO SOTEL, 11
SANTA MARGARITA

Ses Beates d'enguany

Francisca Ferrer Rosselló

Carrossa Infantesa

Antònia Molinas

Carrossa d'es Pou

Francisca Font Perelló

Carrossa d'es Moli

Joana Maria Dalmau

Carrossa La Seu de Ciutat

Francisca Ferriol

Carrossa Flor de Mallorca

Bel Maria March

Carrossa Virtuts

Francisca Molinas Ribot

Carrossa Lliri Blanc

Catalina Alzamora

Carrossa Catalina màrtir

Maria del Mar Massanet

Carrossa trànsit

Francisca Dalmau

Carrossa Beatificació

Agueda Rosselló

Carrossa Glorificació

Joana Joan

Carrossa Festeig

En Clau de Sol

Rafel Xerafi

L'horabaixa del diumenge dia 20 de maig tota la música de Mallorca s'havia concentrat a Pollença. Una trentena de bandes música procedents de tots els indrets de l'illa s'havien donat cita a la vila pollencina per tal de dur a terme la «Trobada de Bandes de Música de Mallorca», coincidint amb el 125e Aniversari de la banda de música d'aquella localitat.

El capvespre era esplendorós, el sol de maig encalientia de valent i més semblava un dia de la primavera d'estiu que de mitjan primavera. Les autoritats locals i provincials, per no perdre-se l'espectacle, ocupaven un lloc preferent sobre un cadafal, preparat per a l'ocasió, a la Plaça de Ca les Munnares: El President del Consell Insular de Mallorca, Joan Verger, el Batle de Pollença i els batles d'altres de la comarca, entre els quals hi vàrem veure el de Santa Margalida, Jaume Alòs.

Tot estava preparat per a la festa, la gent omplia els carrers enrevoltava la plaça, com un eixam espès, esperant l'arribada de les bandes. De sobta, les notes que sortien dels instruments d'una banda militar volaren, com un esbart de coloms i envaïren l'horabaixa i a continuació va començar la desfilada de les demés

bandes, una darrera l'altra amb un breu interval, fins a totalitzar la xifra de 31, si no vaig errat, que fóren les que participaren en la trobada, des de la d'Alcúdia, que va desfilat la primera, fins a la de Pollença que ho va fer darrerallòc i cadescuna va ocupar el seu lloc al mig de la plaça.

Aquest cronista i un bon grapat de margalidans que havíem acudit a la cita esperàvem espectants el moment de poder aplaudir la nostra banda, per ventura la més novella de quantes ens delitaven amb les seves notes. Una dona, d'una seixantena d'anys, que estava prop de mí se mostrava desitjosa de saber: «Quina casta de banda serà la que ha fet en Jordi devers Santa Margalida?» se referia al director en Jordi Rosselló, amb un to un si és no és

reticent.

Li va tocar el torn a la banda de Santa Maria, dirigida pel meu amic Andreu Bennasser, director, compositor i eminent pianista. A penes aquesta banda havia ocupat el lloc que li corresponia el presentador de l'acte va anunciar:

-A continuació la Banda de Santa Margalida integrada per 61 mestres i dirigida per Jordi Rosselló.

Mare de Déu del Cel! 61 mestres! Ho havíem sentit bé? Qui ens ho havia de dir ara fa poc més d'un any que tendriem una banda de 61 mestres, la majoria d'ells jovenets i jovenetes entre els 12 i els 20 anys? Era, si no vaig errat, la banda més jove i més nombrosa de les que participaven, però això no era el més sorprenent, el que me semblava més im-

portant és que sonava d'allò més bé, vos asseguro ben de cert que estava entre les millors, encara que als margalidans que l'escoltàvem embadalits i fent manbelletes a rompre, ens pareixia la millor del món. Aquella dona de devers seixanta anys no en va dir ni mitja, segurament encara li dura la sorpresa de veure i de sentir la banda de música que havia fet en Jordi Rosselló i el poble de Santa Margalida.

Els músics havien acabat d'interpretar la peça escollida i ocuparen el seu lloc a la plaça i se donava pas a una nova banda.

En el cor dels vileros presents ressonaven encara les notes de la partitura, a les mans el formigueig de les manbelletes i a la gargamella un nuu que havia fermat l'emoció.

Mestre Miquel Pons: 101 anys

Antoni Rubí
Any 1990

El dia catorze d'Octubre d'enguany mestre Miquel Pons (à) Suatgi complirà cent i un any.

¡Enhorabona, mestre Miquel!

Ara bé, amb motiu del seu aniversari, contaré a n'els vileros una de ses passades de sa seva vida, de quant encare no era més que un al·lot de uns dotze anys.

A Binicuell pensaren de fer una boal nova, i per això comenaren a mestre Llorenç (à) Suatgi una corantena de taulons per posar a sa teulada. Quant mestre Llorenç tengué es taulons a caseva, los tregiraren a Binicuell, i quant la cosa estigué a punt per posar es taulons, avisaren a n'es fuster perquè anàs a planetjarlos.

Mestre Llorenç ben content de sa feina, i de poder servir a n'es senyor i a l'amo. Es dia convengut, cridà en Miquel perquè l'acompanyas a Binicuell, i tots dos, de bon matí partiren a peu amb sa plana dins sa barxeta cap a Binicuell, on planetjaren taulons tot lo dia,

fins que, a posta de sol, deixaren sa feina, i tornaren investir cap a la Vila. Anaven mantenguts, i les donaren un bon dinar, una bona escudella de cuinat, i per darrerria, un platet de llet ben apresada, que, segons mestre Miquel d'avui, l'havien feta tornar espesa amb sa lletrada d'un brot de figuera aubacó.

¿Què vos pareix que va gonyar aquell al·lot d'anar i venir a peu, carregat amb ses eines, fent feina tot lo sant dia, com a mosso, al costat de son pare, planetjant taulons a Binicuell? Vos ho diré, contat per mestre Miquel, «dos realets», que eren cinc peces de quatre, equivalents a nes nostres cinquanta cèntims de pesseta. Era que llavors es torts

volaven molt baixos.

De afegitó, vos diré, que mestre Llorenç ja tenia un aset algerí, que es fiis l'hi havien fet comprar, perquè sortien molt a fer feina a ses possessions; però aquell dia no el se'n menaren, perquè per anarhi amb s'aset havien de voltar molt, i a peu avançaven molt de camí, fent adreteres per ran de ses cases de sa Taulada, atravesant sa torrentera ó barranc, tirant tot dret cap a ses cases de Binicuell.

Ben cert que Mestre Miquel devia tenir bones cametes, i no es raro, que hagi arribat a nes cent i un any, ni que el vésseu, es dissabte a St^a Margalida, a sa plaça, a veure ses corregudes de resistència.

¡Enhorabona, mestre Miquel, i que molts anys!

**ANUNCIE
EN LA
REVISTA**

*Santa
Margalida*

**Muebles
Payeras**

Plaça de la Vila, 15 - Tel. 52 30 79

Su Establecimiento "expert" en Sta. Margarita

Todo un experto en Muebles
y Electrodomésticos.

Próxima apertura en Ctra. Artá-Alcudia (Frente Gasolinera)

TALLERES MUNRIB, S.A.

FELICES FIESTAS

F. Fuster - Teléfono 52 33 37 - Santa Margarita

C/. Miguel Ordinas s/n. - SANTA MARGALIDA

**INSTALACIONES
SANITARIAS**

**JUAN
DALMAU**

C/. Paz, 7 - Tel. 52 35 04 - Santa Margarita

**ALMACENES
Galmés, s.a.**
C.I.F. A 07120926

**DISTRIBUCIÓN PAPELERÍA
MATERIAL ESCOLAR Y ESCRITORIO**

C/ Miguel Ordinas, s/n. Tel. 52 31 33
07450 SANTA MARGARITA

BAR BONA VISTA

Antonio Maura, 40 - Tel. 52 31 73 - STA. MARGARITA

Guillermo Tauler Galmés
Bárbara Escalas Muntaner

FERRETERIA G A R A U DROGUERIA

Plaça S'Abeurador, 10

Tel. 52 34 75

**BODAS
COMUNIONES
CONVENCIONES**

**CENA
CON BAILE Y
ESPECTACULOS...**

**PISCINA
Y PARQUE INFANTIL**

Ctra. Sta. Margarita - Can Picafort, km. 2,5
Tels. 52 37 11

Un poc d'història agrària de Santa Margalida

ANTECEDENTS

Por Antonio Mas

LA MALLORCA MUSULMANA

L'organització tribal i clànica, pròpia de les societats àrabo-berebers, i la forta ruralització de la població indígena llatina, determinaren l'organització dels territoris en una xarxa d'assentaments que constituïen les unitats bàsiques d'explotació agrària: les alqueries i rafals. Les alqueries eren llogarets d'una grandària considerable (d'una extensió mitjana de 83'72 ha). L'alt percentatge d'alqueries amb topònim tribal i/o clànic fa suposar que es tractava de comunitats rurals amb una organització de tipus clànic o familiar que controlaven les terres de conreu o efectivament ocupades per la comunitat.

Quant als rafals, eren assentaments individual, essent moltes de vegades de membres de l'administració.

Entre totes aquestes explotacions no hi havia límits fixes, sino interstícis considerables, d'us comunitari, sense conrear. Aquestes terres, que constituïen prop dels 2/3 de l'illa es devien dedicar al pasturatge del bestiar.

Pel que fa als conreus, a Mallorca assoliren molta d'importància els de reguiu, gràcies a la difusió de sistemes propis de les societats àrabs: les sínies i els ganats (fonts de mina), a l'època musulmana, l'antic terme de Santa Margalida constituïa la zona oriental del districte islàmic de Muruh.

Les terres son del sud-oest del terme eren les més intensament conreades, i per tant, amb major abundància d'assentaments.

Per les dades arqueològiques al nostre abast, i l'estudi de la toponímia de l'època, sabem que les edificacions de les alqueries i rafals es situen sobre els cims dels turons de la vila i dels seus voltants, (als turons de Raboster, Son Femenia i Son Fluixà, Es Pujol, La Vila, de Femenia, Sa Boleda, Vernissa, Son Flor, Sa Torre, Castallet...) moltes de vegades coincidint amb l'emplaçament d'antigues restes prehistòriques, per exemple en el cas de Son Flor, Vernissa, Son Femenia, Sa Boleda, etc.

A aquesta zona hi abundaven sobretot les alqueries, de les que les de Hiachat (actual Santa Margalida) de 256 quarterades, i la d'Hero, amb 320, amb una extensió molt per damunt la mitjana de l'illa, en devien esser les més

importantes, constituint llogarets de relativa grandària (fet comprovat arqueològicament a Hero).

Al peu dels turons on es trobaven aquestes alqueries, s'hi construïren fonts de mina que regaven les terres dels voltants.

Daten d'aquesta època, o almanco hi ha prou indicis per a suposar-ho, la mina de La Vila (l'antiga alqueria de Hiachat) La font del Raboster, (l'antic rafal Benahitir?), la de S'Hort den Degollat i les de les antigues alqueries de Femenia i de Sa Boleda.

Pel que fa a les terres més properes al litoral, o a les de manco qualitat, (devers les 2/3 parts de l'antic terme) sembla que l'ocupació fou molt poc important.

Només es coneix l'existència de dues alqueries, Binicaubell i Santa Eulària. Quant a les restes arqueològiques del període que podem trobar a aquesta zona, les que es coneixen són reocupacions

del període que podem trobar a aquesta zona, les que es coneixen són reocupacions, sembla que temporals, d'antigues restes prehistòriques (Es figueral de Son Real) o restes d'assentaments, segurament alqueries, sense presència d'edificacions (per exemple, un dels faciments del pinar de Son real).

De l'origen i organització social de la població només em tenim referències generals, i les obtingudes mitjançant l'estudi de la toponímia arabo-musulmana.

Topònims indicatius de procedència com Vernissa (topònim tribal, catalanització de Marniza, tribu bereber) Tanca (Tànger, ciutat nordafricanaz), o Alacantí (nadiu de L'Alacant) són proves de la intensa immigració arabo bereber. Com també ho son topònims clànics provincials d'alqueries com Beniaduz, Beniez, Benahitir, Binicaubell, Benialacam (l'actual Montblanch) a l'hora que tot el conjunt de topònims són també un clar reflex de l'estructura clànica de les alqueries.

La societat musulmana mallorquina tengué una fi sobtada. Fou completament i brutalment destruïda per la conquesta catalana de 1232.

Molts de musulmans mallorquins moriren en el setge i a d'altres enfrontaments bèl·lics. D'altres pogueren fugir fora de Mallorca, i la gran majoria de

la resta foren esclavitzats.

Sobre la terra buida en que s'havia convertit Mallorca després de la conquesta del rei Jaume I, i que es poblà de bell nou per colons catalans, els conqueridors reproduïren amb algunes variacions la societat feudal catalana d'origen.

El sistema de relacions socials propiciat pel repartiment de Mallorca entre els conqueridors, basat alhora en relacions feudo vassallàtiques i en l'emfiteusi, implica l'existència de diferents nivells de domini sobre la terra, i per tant de drets i d'obligacions propis de cada nivell, característics del feudalisme, estructurats així a Santa Margalida:

A d'alt de tot s'hi trobava el Rei, senyor eminent, detentor de l'alta jurisdicció i d'una part del delme (consistent aproximadament en un 10% de la collita). A devall del rei s'hi trobaven els titulars de la baronia del Comte d'Empúries (Territoris, entre d'ells tot Santa Margalida, que tocaren al Comte al repartiment), subinfeudada al Rei i obligada a la contribució de set homes armats a cavall per a la defensa del regne.

Del seus territoris el comte en cedí una part al Bisbat de Mallorca (Son Gil, La Bisbal), i en subinfeudà una altra als seus cavallers. Aquests territoris, dits cavalleries, quedaren obligats a contribuir amb cinc dels set homes a cavall de la baronia. El comte es reservà l'altra part dels territoris.

Els senyors de les cavalleries i el comte establiren en Emfiteusi als repobladors catalans les seves terres. Això els permetia de conservar-ne la propietat, per que només cedien l'ús de la collita). La tasca (1

de cada 7'5 parts de la collita) un pagament anual dit cens, i d'altres obligacions feudals.

Amb l'emfiteusi els pagesos només adquirien l'anomenat domini útil de la terra, el que els deixava devall de la jurisdicció dels senyors, que feien justícia sobre els pagesos i anomenaven batles per als seus territoris. Aqueix fet, el de la jurisdicció senyorial, és un dels més característics del feudalisme

D'aqueixa manera, el senyors s'apropriaven de bona part de la producció dels pagesos Margalidans, assegurant-se gràcies als seus batles, el pagament d'aquestes obligacions per part dels pagesos, que moltes de vegades intentaven no pagar-les.

Les primeres cavalleries de que tenim notícia son les de l'alqueria de Hiachat (Santa Margalida) i les de l'alqueria d'Hero, juntament amb l'alqueria boxaqueria, el rafal Benahitir i un altre rafal, que foren convertides en cava-

alleries per comte d'Empúries a 1232 a canvi de la prestació de dos cavalls armats. Els beneficiaris d'aquesta cesió, els germans Bernat i Ramon de Papardell, a més de servir amb els dos cavalls per a la defensa del regne, devien al comte d'Empúries com a feudataris seus, fidelitat i reconeixement de domini.

A 1247, el comte d'Empúries, Ponç Hug, després

de la mort de Bernat de Pepardell, va reduir la prestació de dos cavalls armats a un tot sol. Pel mateix document sabem que el comte d'Empúries s'havia reservat dues joves de terra de l'alqueria Hiachat (Santa Margalida) «les quals en Guillem Ugo dona a la Sgleya de Hiachat aquí constituïda». Aquesta donació és, sens dubte, l'origen de la famosa cavalleria eclesiàstica de les joves, car aquestes passaren a estar en alou de l'Església de Santa Margalida (subjectes les cases a cens i les terres a delme i tasca).

L'establiment en emfiteusi de les terres d'aquestes cavalleries dona lloc durant el segle XIII a l'aparició de dos nuclis poblacionals dins del seu terme: Santa Margalida, seu de la parròquia del mateix nom, situada dins el terme de les cavalleries de Santa Margalida i d'Hero i també en part dins del de les joves de l'Església. Aquesta darrera

xer amb l'afegitó «d'Hero» darrera el seu nom. (per exemple, Pere Castellnou d'Hero). Aquest nucli solia apareixer a la documentació com el «lloc d'Hero de la parròquia de Santa Margalida». Hi ha indicis documentals i cartogràfics de l'existència d'una petita església, o d'un oratori, del que en el segle XVII només s'en conservava el trispol.

Aquest nucli degué entrar en decadència durant els segles XIV i XV, car a 1578 restava reduït a quatre possessions (Son Femenia, Son Fluixà Son Bonet i Son Gabellí) a les que hi havia, segons documentació del segle XVII, nombroses «cases en rohines».

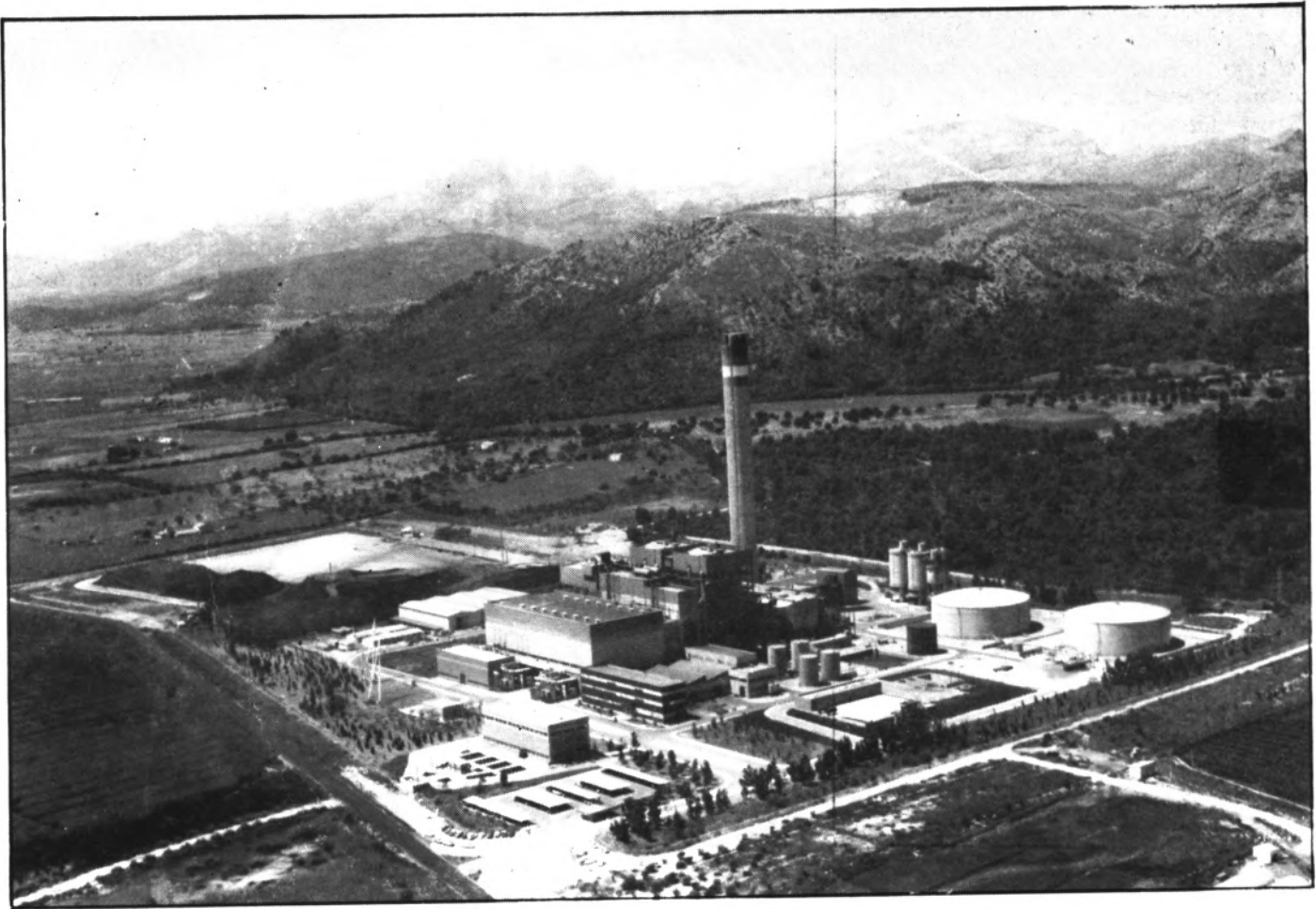
Encara a finals del segle XVI i a principis del XVII, els habitants de les possessions abans esmentades eren coneguts encara com del «lloc d'Hero», o amb la partícula «d'Hero» darrera el seu nom. El record de la l'existència d'Hero és avui una tradició encara ben viva a la Vila.

Una altra cavalleria que suposam que es va crear en el segle XIII és la de CASTellet, perquè a la documentació del segle XIV, apareix la cavalleria de «la dona CASTellet» com a una de les cavalleries subinfeudades a la baronia «antigues». Estava obligada a la prestació d'un cavall armat. Confrontava amb la cavalleria de Santa Margalida i Hero, la de Tanca, la de Sa Bisbal, la de Sa Torre i Lloro i amb terrenys de la baronia.

La cavalleria de Santa Margalida i Hero confrontava amb Campfullós, Montblanch, Rafal Roig, Son Gil i Son Perot, Sa Bisbal, Castellet, Sa Torre, Femenia, Ses Joves, i

Bones Fertes

Gesa
Gas y Electricidad SA

Alcudiola. Aquesta gran cavalleria era i de molt, la més important.

Una altra cavalleria era la de Pere Satorra, cavaller, que sembla que s'establí a Santa Margalida. Es l'actual Sa Torre, Son Fava i Son Flor, o vernissa. Aquesta cavalleria estava obligada a la prestació d'un cavall.

D'altres cavalleries, la d'Alcúdiola i Som Marí, no en tenim notícies fins a dates molt tardanes (segle XV i XVI), el que fa pensar que foren creades més modernament. La d'alcudiola, de margalidans, confrontava en Femenia, Sa boleda i es Corral Serra, Sa Teulada, Campfullós, i la cavalleria de Santa Margalida.

La de Son Marí, al segle XVI de la família Serra de la Bisbal, de la Vila, abraçava les possessions de Son Marí i Son Pons.

Als segles XIII i XIV la gran majoria de posseïdors del domini útil de les terres i possessions sota l'alou de la baronia i de les cavalleries eren persones residents a Santa Margalida, que conformaven, per així dir-ho, una mena d'aristocràcia local. De fet, aqueix grup al segle XIV, era relativament nombrós, prop del 20% dels contribuents. Cal tenir en compte, però, la baixíssima densitat de poblament, devers 5 habitants per km², el que havia d'implicar per força que les propietats fossin de considerable extensió (per exemple, Santa Eulària de prop de 570 ha).

Tot i tenint en compte la baixa qualitat de la terra de la majoria d'aquestes alqueries (anomenades possessions d'ençà

del segle XU) per a la seva explotació, per mor de la manca de ma d'obra, resultava gairebé indispensable l'ús de ma d'obra esclava. Per exemple, a un inventari del segle XIV, de l'alqueria de la Torre, de la família margalidana dels Durfort, hi apareixen 10 esclaus per al treball a la possessió.

Aquestes condicions no canviaran fins que furant el segle XVI, passada la Germania, la població augmenti espectacularment.

D'ençà del segle XIII foren molt comuns les vendes i establiments a cens, pràctica que continuà durant tota l'època medieval i moderna, consistent en la transmissió del domini útil d'un innoble, quedant obligat però al pagament d'un canon anual en metàl·lic o espècia, estipulat al contracte, al venedor o establidor. Això ocasionava un elevat encarregament tributari per als pagesos, els conreadors efectius de la terra, que havien de pagar a més els impostos feudals (delme, tasca, cens, etc.)

Durant els segles XV i XVI la majoria de les possessions, i les cavarries que eren de margalidans passaren a ésser de propietaris externs, que esdevingueren possessors de més de les 2/3 parts de la superfície del terme. La majoria dels margalidans només eren propietaris, pel que veim als Stims de 1578, de petites parcelles dispersos, sobretot a les cavalleries de Santa Margalida, Hero, Alcudiola i Castellet.

Aquestes cavalleries havien estat adquirides du-

rant els segles XIV i XV per la família Burgues-Safortesa, juntament amb nombroses possessions a dins o fora del terme de les seves cavalleries, el que permeté a aquesta família, que exercia jurisdicció sobre les terres a on es trobava la petita propietat, controlar pràcticament tota la vida socioeconòmica del poble. Un dels descendents d'aquesta família, el famós comte Mal, pretengué ampliar els seus poders feudals, el

que provocà nombroses lluites, assassinats i plets, entre els margalidans i la seva universitat d'una banda i el comte i els seus sicaris de l'altre. El comte no aconseguí els seus propòsits, però el segle XVII fou un segle crític per la Vila que per mor d'aquests enfrontaments, perdé més de 400 habitants, que suposaven devers la quarta part dels seus efectius poblacionals, la majoria dels quals fugiren cap a València.

La dirección de esta Revista no se responsabiliza del contenido ideológico de los artículos de sus colaboradores o redactores

BAR ESTELRICH

Pl. Abaurador, 5 - Tel. 52 32 23

Cases de **Son Sant Martí**

BODAS, BANQUETES Y COMUNIONES
LOCALES CLIMATIZADOS

CONGRESOS

Carretera Muro - Ca'n Picafort Km. 8
Tel. 53 74 50 - Apdo. núm. 2
MURC (Mallorca)

PUBLICITAT

Avui en dia la PUBLICITAT és una necessitat. Facci la PUBLICITAT de tot lo seu, dins les pàgines de la nostra revista, un mitjà segur i ràpid perquè la seva Firma o Producte siguin conegudes dins el Municipi de SANTA MARGALIDA. Tel. 85 01 15

centro
fiscal y
contable

Declaraciones Fiscales
y
Contabilidad Mecanizada

Plaça S'Abeurador, 13
07450 Santa Margalida
Tel. (971) 52 38 96

GRANJA - BAR CALAFAT

Desea a sus clientes y amigos
unas Felices Fiestas de la
ASUNCION

**ESPECIALIDAD EN
HORCHATA
DE ALMENDRA NATURAL**

Acérquese a probarla, si lo prefiere puede
llevarse a litros para degustarla en su
propio hogar

Plaza de la Vila, 10 - Tel. 52 31 48
SANTA MARGARITA

Pinturas

«SANTA MARGARITA» C.B.

**Pinturas, decoración,
lacados y barnizados**

C/ Industria, 2 - Tel. 52 30 52

Santa Margarita

Flores **LLULL**

Tel. 53 75 12

Carretera Ca'n Picafort
a Son Sant Martí

BAR CA'N SIGALO

Maria Morey Molinas

C.M. Ordinas, 4 - Tel. 52 34 33 - STA. MARGARITA

SANTA
MARGALIDA
ES POVÁS

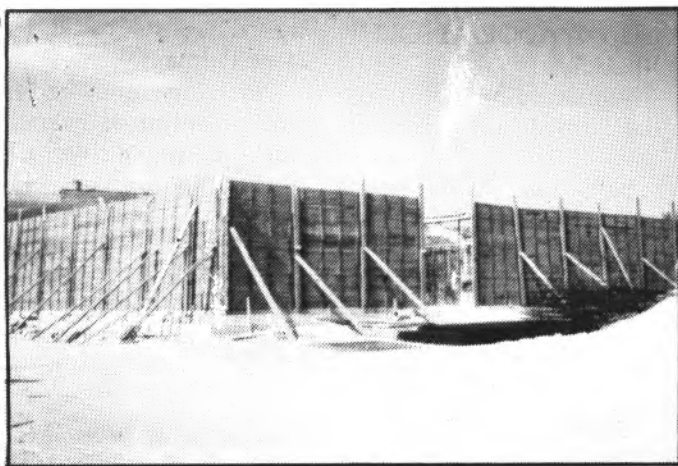
CAIXA DE PENSIONS

"laCaixa"

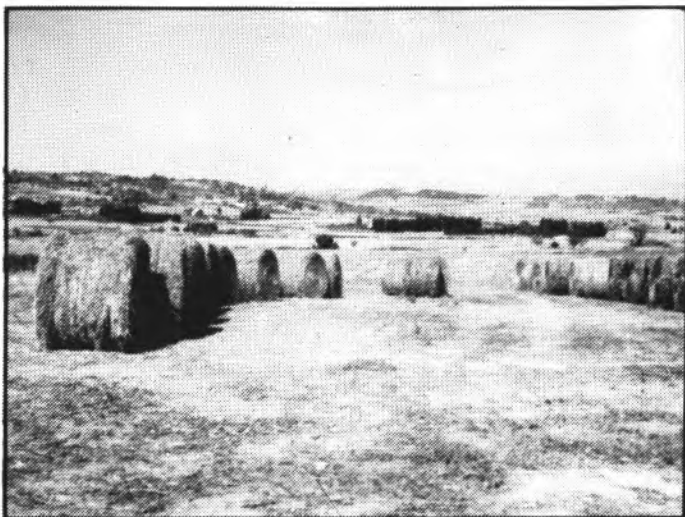
55 30 28

NOUS EDIFICIS DE LA PLAÇA DE LA VILA

PREST TENDREM AIGUA POTABLE A LA VILA

UNA GLOSA CADA MES

Hem sortit a n'es carrer,
animats i plens de vida,
perquè Santa Margalida
pugui tenir -si convé-
sa revista que ha mester
com un bé molt necessari;
i si tenim cap contrari
que no li agradi es cantet,
servant es ciri ben dret
li direm: Que Déu t'empari!

Es Glosador d'es Pou d'Hero

*Estampa camparola de la vila en
el mes d'Agost*

Rafel Bordoy i Pomar, Pregoner de les festes de la beata

La vila de Santa Margalida ha assolit una tradició pel que fa el pregó de les festes de la Beata, tradició que se remunta a la primera dels anys setanta. En un principi se pronunciava el pregó des de la balconada de la casa de la Vila - Pouàs. Poc temps després se va prendre la determinació de fer-los en el marc incomparable de l'església parroquial i que acompanyàs al pregoner alguna actuació musical,

ja fossin corals, bandes de música, grups o solistes.

De la ja llarga llista de pregoners que han cantat les excel·lències de la nostra festa podem recordar ara mateix: D. Guillem Cantallops, el Pare D. Joan Francesc March, el Rvd. D. Antoni Fullana, Mateu Cladera i Felícia Fuster, tots ells fills de la Vila. La llista se completa amb escriptors, poetes, periodistes, historiadors, etc. que vengueren de fora: Blai

Bonet, Miquel Bota Totxo, Alexandre Ballester, Antoni Seguí Bennasser, Bernat Cifre, Joan Barceló, Bartomeu Font i Obrador, Joan Pla han glosat, ben encertadament, les festes margalidanes de la Beata.

La Banda de Música Ciutat de Palma, la coral D'Antics Blauets. La Capella Mallorquina, els solistes, Maria José Martorell, Paula Rosselló, Gabriel Aguilera i d'altres han estat amb les seves actua-

cions un magnífic complement al pregó de festes.

Enguany el pregó ha estat encomanat a un altre margalidà però nascut a Alcúdia: el poeta Rafel Bordoy i Pomar ens convidarà a les festes, juntament amb la coral dels Blauets de Lluc, amb les seves veus meravelloses, i obriran així les Festes de la Beata 1990.

Club Nàutic Serranova

Regates «Gaspar Frontera» 1990

El passat dissabte dia 28 i diumenge 29 de juliol va tenir lloc la regata Gaspar Frontera 1990 organitzada per la comissió de Vela d'el Club Nàutic Serranova.

És la segona regata organitzada pel Club (l'any passat es celebrà dies 22 i 23 de juliol), i la primera amb patrocini de Gaspar Frontera.

Enguany hi varen participar, a més del Club Serranova com a organitzador i amb els seus regatistes, el Club Nàutic de sa Colònia de Sant Pere, jutge de regata aportat pel Club Nàutic S'Arenal, (que ja hi participaren a l'edició anterior), i com a nova incorporació d'enguany es regatistes del Club de Vela Calanova.

També se va veure augmentada la participació del nombre d'embarcacions, donant unes pinzellades de color la incorporació de creuers i catamarans que, sense estar inclosos a dins cap classe,

optaven al trofeu de guanyador absolut i al d'embarcació més ràpida de la regata.

Es corregueren dues màquines dia 28 i una dia 29, en dos triangles olímpics: optimist i cadets a un d'ells, i creuers, catamarans i 420 a s'altre.

Els guanyadors dels trofeus foren els següents:

OPTIMISTS:

Categoria A (7 a 10 anys): Pere Bisbal C.N. Colònia de S. Pere.

Categoria B (11 i 12 anys): Víctor Gómez C.N. Serranova.

Categoria C (13 i 14 anys): Joan J. Borràs C.N. Serranova.

CADET:

1r. classificats: Manuel i Juan Armeñanzas C.N. Calanova.

2n. classificats: Federico i Guadalupe Armeñanzas C.N. Calanova.

EMBARCACIÓ MÉS RÀPIDA REGATA:

Catamaran olímpic tor-

nado: Kalle Stjernstöm i Alexander C.N. Serranova.

GUANYADOR ABSOLUT REGATA:

Víctor Gómez López (OPTIMIST) C.N. Serranova.

S'objectiu de la regata es dona per cumplir per part de l'organització, havent-se ampliat relacions

amb més clubs i donat oportunitats als regatistes locals de trobar-se amb altres d'aquesta badia i de la de Palma.

Per l'any que ve està previst entrar al calendari oficial de regates de la Federació Balear de Vela, i consolidar així l'esport de la vela al Club Serranova i a la Badia d'Alcúdia.

Bar-Restaurante

EL CRUCE

Especialidad en:
Arròs brut, Frito
Mallorquín, Lengua,
Sopes, Porcella,
Callos.

**SABADOS Y DOMINGOS
ABIERTO TODO EL DÍA**

Ctra. Palma-Artà, Km. 41
Tel. 56 00 73 Vilafranca

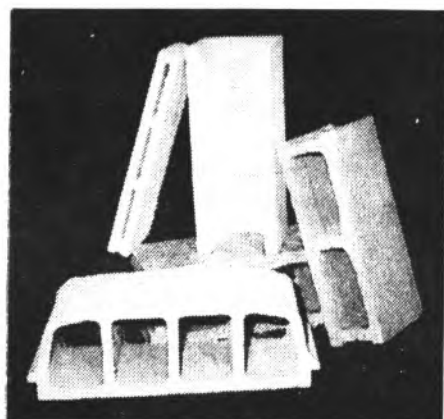
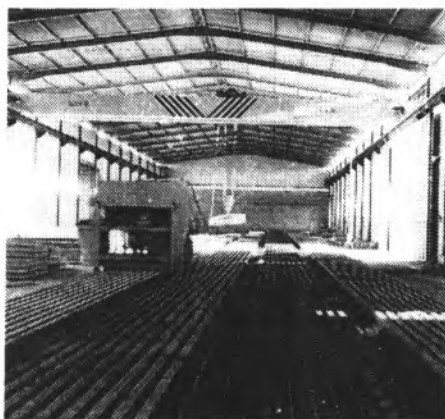
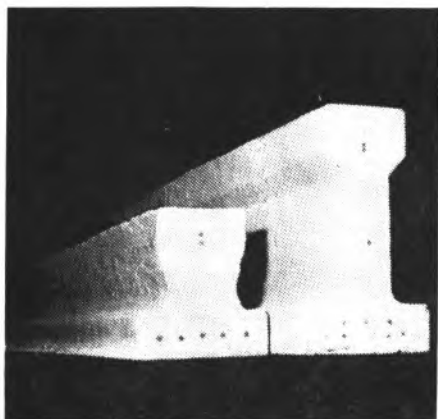
fastor

S.A.

C/. Es Clavet, 10

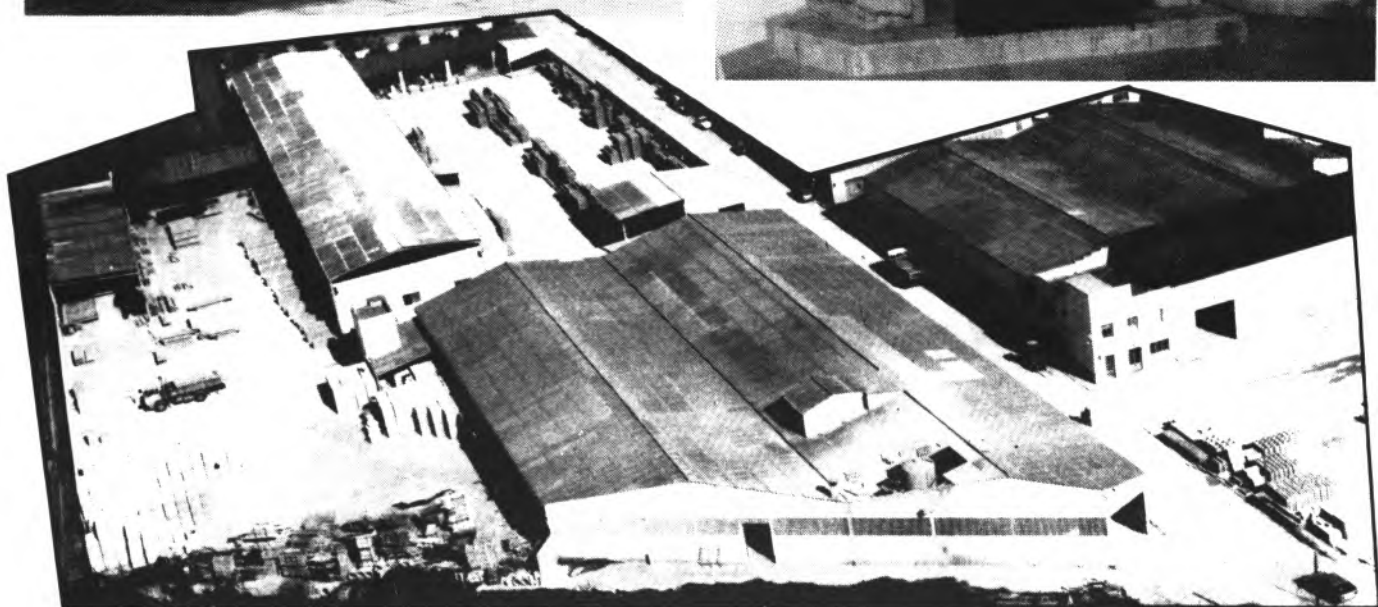
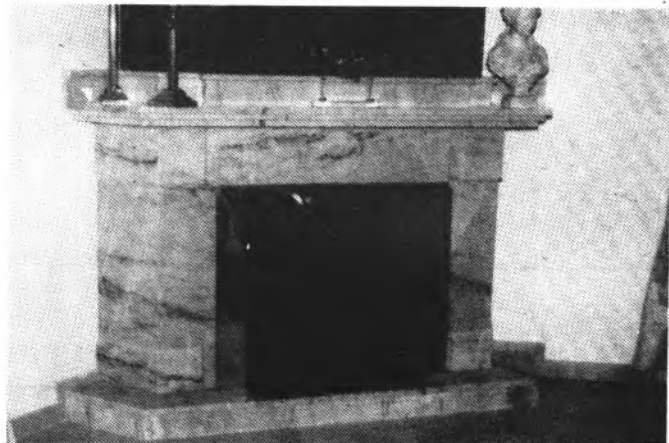
07450 SANTA MARGARITA (Mallorca)

Teléfono 52 31 31

Evolucionamos cada día para prestar
un mejor servicio a la construcción

Molts d'anys!

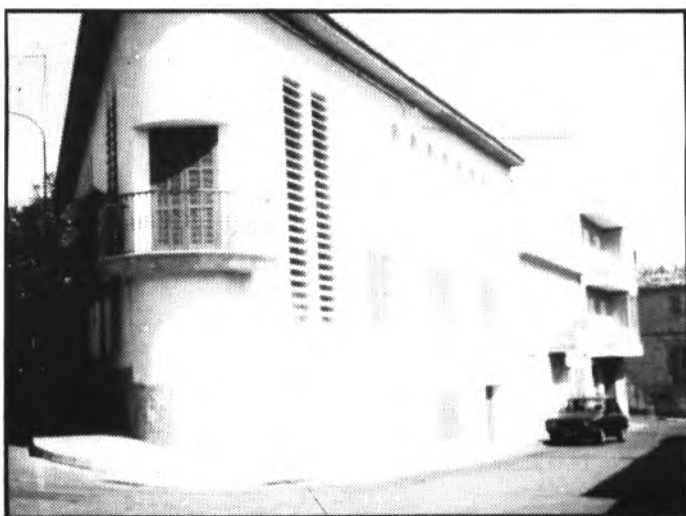

PERFILS MARGALIDANS

Plaça S'Abeurador

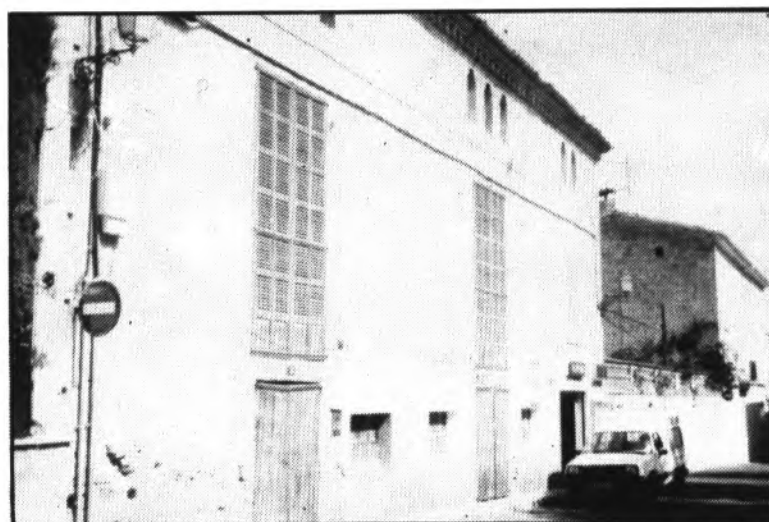
Casa de Cultura

Colegio Eleonor Bosch

Rincón de la Beata

Rectoria

SA PROCESSÓ MÉS TÍPICA DE MALLORCA

ELECTRÓNICA CA'N PICAFORT C.B.

C/ Vía Suiza, 54 D. Can Picafort Tel. 85 09 52 y 52 32 10

Ponemos en conocimiento del público en general de la apertura de un local, destinado a la venta y reparación de electrodomésticos donde podrán adquirir las primeras marcas del mercado.

Vendemos todas las marcas a muy buen precio.

GAMA MARRÓN

Televisores y vídeos

BLAUPUNKT

SONY

RADIOLA

PHILIPS

SANYO y otras

Instalamos radio-cassettes en coches

GAMA BLANCA

BOSCH

NEW POL

CORBERO y otras

TELECOMUNICACIONES

Instalaciones de:

Antenas vía satélite

Antenas colectivas

Antenas individuales

Emisoras de radio teléfono

Emisoras de embarcaciones

Les ofrecemos un servicio rápido y garantizado.

VISÍTENOS, CONSULTE SUS NECESIDADES Y LE HAREMOS PRESUPUESTO SIN COMPROMISO. AGRADECEMOS SU VISITA

TODOS GANAN CON HONDA

Cuando usted decida cambiar su cortacésped, su nivel de exigencia habrá subido. Entonces ya le será imprescindible lo que en su primer cortacésped le parecía un lujo. Como la facilidad de arranque o las dos velocidades. Como la regulación de altura de corte, el no tener que empujar o el manillar plegable para que ocupe menos espacio cuando no se usa. Como el silencio, para que cortar el césped sea un tranquilo paseo. Cuando usted decida a cambiar su cortacésped, usted exigirá que sea como un **HONDA**.

Cortacéspedes: 12 modelos distintos con anchuras de corte de 42 a 54 cm.

HONDA
MAQUINARIA

greens
IMPORTADOR EXCLUSIVO
PARA ESPAÑA

Véelos en

AGENTE OFICIAL
JUAN SEGUI TOUS

FACILIDADES DE PAGO

Exposición; Miguel Ordinas, 26 SANTA
Taller; Lepanto, 21 Tel. 52 32 21 MARGARITA

Ampliación del Cementerio

El Ayuntamiento de Santa Margarita ha adquirido 3500 metros cuadrados adjuntos al Cementerio Municipal de la Vila a fin de ampliar nuestro Cementerio. De todos es conocido la falta de terreno disponible para atender las demandas de unidades de enterramiento que actualmente está sufriendo nuestro Municipio, como consecuencia de haberse agotado los espacios disponibles de la última ampliación. Se hacia urgente y necesaria la ampliación del Cementerio para poder atender la mayor demanda de tumbas que existen en nuestro cementerio.

SANTA MARGARITA

Población muy antigua. Fue llamada *Hero* por los romanos y *Abenmaaxo-bar* por los árabes, siendo elevada a villa por Jaime II. Está situada en la carretera de Muro-Artá y de Llubí a Palma.

En lo alto de una pequeña colina se halla situada la iglesia parroquial, que guarda interesantes pinturas y la pila bautismal de Fray Antonio Cerdá, preceptor —en Nápoles— del rey Alfonso, nombrado cardenal en 1448 y proclamado más tarde, por Pío II, "antorcha de la teología" por sus relevantes servicios prestados a la Iglesia. En su plaza mayor, existe un monumento dedicado a la Beata Catalina Thomás, obra original de la artista Remigia Caubet.

Cuenta Santa Margarita con amplias calles y a 9 Kms. de ella se encuentra *Ca'n Picafort*, con hermoso pinar y una extensa playa situada en plena bahía de Alcudia, en cuyos alrededores se han levantado modernas urbanizaciones residenciales; y al veterano hotel Alomar, de aquella zona, han seguido otros, como también se han construido numerosos chalets que, juntamente con modernas avenidas abiertas, convierten aquel rincón en un importante centro turístico.

En su término municipal se halla, asimismo, *Son Serra de Marina*, con la urbanización llamada *Serra Nova*.

Produce cereales, frutas, almendras, higos, vinos, etc.

Cría ganado de cerda.

Tiene fábricas de material de construcción, de conserva y licores.

Son muy populares y concurridísimas las fiestas que Santa Margarita dedica, en los primeros días de septiembre, a la Beata Catalina Thomás, con la "processó" típica, única en su clase, que recorre las principales calles de la villa, en cuyo cortejo figuran bandas de cornetas y tambores, grupos de "faves", "colles de xirimiers", grupos de jóvenes vistiendo el antiguo traje mallorquín, portando cántaros —que rompen los "dimonis" que asisten también a la procesión—, bandas de música y diversas carrozas que representan aspectos de la vida de la venerada santa.

BUS CLADERA - FERRER

Del 1 de Mayo al 31 de Octubre

Días Laborables - Wochen Tag - Week Days

Ca'n Picafort - Inca - Palma: 7.30 - 9.00 - 14.00 - 16.30

Sta. Margarita - Inca - Palma: 7.45 - 9.15 - 14.15 - 16.45

Llubí - Inca - Palma: 7.55 - 9.25 - 14.25 - 16.55

Palma - Inca - Llubí - Sta. Margarita - Ca'n Picafort: 9.30 - 13.30 - 17.00 - 18.30

Inca - Llubí - Sta. Margarita - Ca'n Picafort: 10.00 - 14.00 - 17.30 - 19.00

Domingos y Festivos

Sonntags und Feiertags - Sundays and Holidays

Ca'n Picafort - Inca - Palma: 7.30 - 18.00

Sta. Margarita - Inca - Palma: 7.45 - 18.15

Llubí - Inca - Palma: 7.55 - 18.25

Palma - Inca - Llubí - Sta. Margarita - Ca'n Picafort: 9.30 - 20.00

Inca - Llubí - Sta. Margarita - Ca'n Picafort: 10.00 - 20.30

Servicios Mercado de Inca (Jueves)

Ca'n Picafort - Inca: 7.30 - 9.00

Sta. Margarita - Inca: 7.45 - 9.15

Llubí - Inca: 7.55 - 9.25

Inca - Llubí - Sta. Margarita - Ca'n Picafort: 13.00

Es dedicà un carrer de Ca'n Picafort a Mossèn Llorenç Vanrell

Discurs de la delegada de cultura, Donya Antònia Quetglas

L'Ajuntament de Santa Margalida, conscient de la feina i dels afanys que unes determinades persones han duit a terme pel progrés i superació del nostre poble, vol agrair d'una manera solemne i publica el quefer d'aquestes persones, i ho feim dedicant-lis amb el seu nom, el nom d'un carrer.

La bona voluntat i el treball de Mossèn Llorenç Vanrell Ramis que va estar en noltros com a primer rector de la Parròquia de Ca'n Picafort des de l'any 1948 fins a 1974 es prou manifesta y recone-

guda per tots.

Don Llorenç va construir l'església que actualment tenim a Ca'n Picafort i que ha servit pel culte durant aquests 25 anys, i va nodrir amb el seu exemple i paraula els sentiments religiosos de la nostra gent i servint al poble amb el seu ministeri esplèndidament, gratuïtament.

Don Llorenç va viure l'etapa més pobre de Ca'n Picafort abans que vengués a la nostra costa l'explosió turística, i fou factor i operari incansable de la primera crescuda de

Ca'n Picafort. Quan a Ca'n Picafort pràcticament no hi havia res o quasi res don Llorenç amb les seves moltes naturales sabia fer i feia, per aquí i per allà, de fontaner, de fuster, de ferrer, d'electricista i no sé quantes coses més, inclús fou primer president del nostre Club Nautic.

Don Llorenç va estimar tot lo nostre amb deliri. Ca'n Picafort va ésser sempre després de Déu el seu gran amor.

I visquent pobre entre noltros durant 27 anys, pobre se'n va tornar cap a Costix on hi passa la seva

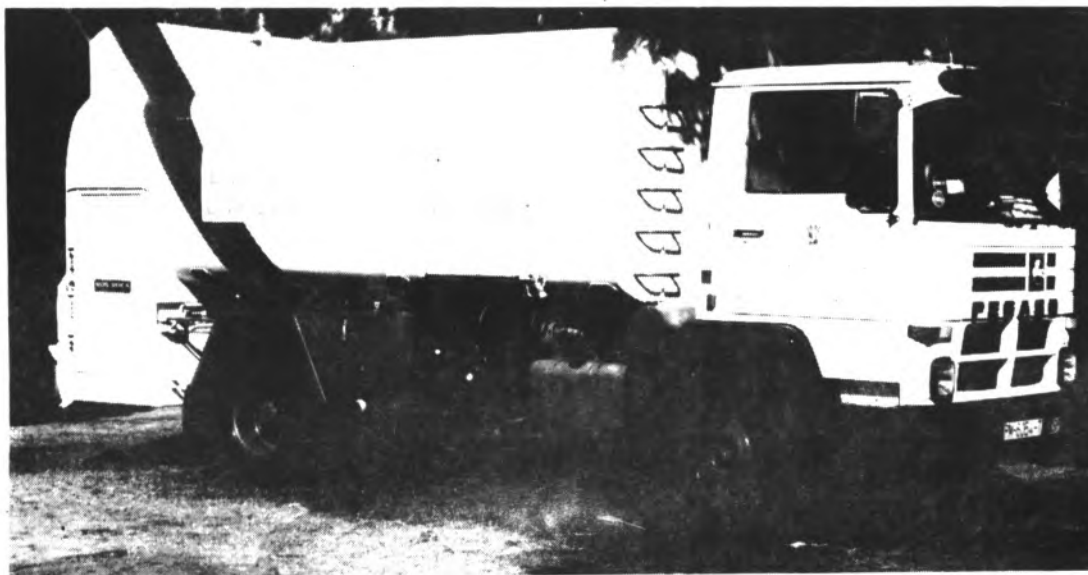
vellesa feliç i content ara en el seus 86 anys d'edat pensant sempre en el seu Ca'n Picafort que tant estima i pel qui tant va fer.

Es per tot això que l'Ajuntament de Santa Margalida ha cregut oportú donar el nom de Mossèn Llorenç Vanrell a aquest carrer a fi de que les generacions presents i que vendran sàpiguen del treball espiritual i material que va fer el nostre primer Rector a favor del nostre poble.

Gràcies don Llorenç per la seva entrega al poble de Ca'n Picafort.

Limpiezas Urbanas de Mallorca, S.A.

RECOGIDA Y ELIMINACION DE BASURAS

Bones Festes de la Beata

Les atenderemos al Tel. 52 30 07 - SANTA MARGARITA

La abuela (cuento sobre los cuentos)

Fiestas de la Beata - 1990
Guillermo Cantallops
Barceló. Santa Margalida

Hablar de cuentos es hablar de la abuela.

La abuela era aquella viejecita, de piel apergamina, en el que el bisturí mágico del tiempo, había dibujado sobre la piel de su cara, innumerables trazos, y en que unos ojuelos, empañados de tanto mirar, se adivinaban tras unos párpados, que más parecían cortinajes plegados.

La abuela era enjuta y bastante encorvada. No en balde, los años que llevaba sobre sus espaldas, según decía, y que yo no veía, le pesaban.

Las manos eran un conjunto de huesos unidos y recubiertos, por una piel seca. Unas venas abultadas cruzaban por su dorso y cuando las cerraba parecía que los nudillos querían escapar.

Sobre la piel amarilla de la abuela, unas manchas oscuras y algunas un poco sonrosadas daban un aspecto indefinido, de un color caprichoso e imposible de catalogar.

Los cabellos de la abuela, que eran pocos, eran blancos, como la nieve, y me chocaba en extremo su manera de peinarse, pues el pañuelo que llevaba sobre su cabeza, lo hacía correr hacia adelante, lo volvía correr hacia atrás, y en efecto quedaba peinada. A mi, mi madre para peinarme, principalmente la coronilla, me hacía pasar las de Caín, pues necesitaba más pases que un miura, y aún me quedaba como una escoba, y en malas condiciones.

La voz de la viejita, aunque tenía un dulce misterio, era seca, y su risa había perdido su bri-

llo. No diré que fuera cavernosa, pero sí, que tenía mucho de sonido de unas castañuelas mal tocadas y con poca fuerza; risa que siempre terminaba acompañada de una tos seca, y lagrimándole los ojos.

La abuelita siempre iba vestida de negro, con su corpiño y su falda, hasta los pies con multitud de pliegues y su imprescindible delantal, también muy oscuro, ceñido a la cintura. Unos zapatones negros completaban su atuendo, dándole un aspecto entre monjil y bruje, por lo encorvado de su espalda. Y que mis irreverentes palabras no la ofendan, porque, por su bondad y religiosidad, no dudo que reposa entre los justos.

Cuando mis padres estaban en el campo, que era todo el santo día, la abuela cuidaba de nosotros, de mis hermanos y de mi; cuatro cabecitas, tres de niño y una de niña, que pocas ideas buenas albergaban, según aseveraciones de ella.

Hoy, a una distancia más que respetable de aquellos tiempos, comprendo cuánta razón tenía mi abuela, al hacer éstas

afirmaciones, porque, sin lugar a dudas, éramos cuatro diablillos, pues pocas eran las ideas buenas que cruzaban por nuestra mente. No es que fuéramos «malos», pero éramos, sí, capaces de dar continua guerra, y de tenerla continuamente preocupada por nuestro atrevimiento.

Nunca, sin embargo, nos faltó la comida a punto, y la ropa limpia, como limpias, las caras, manos, y piernas y en especial las rodillas. Se podía decir que era un lavado continuo, diario, pues tenía a gala entre las vecinas, en pasar por la mujer más limpia y cuidada a pesar de sus años, a pesar de no ser rica, ni mucho menos, tenía también la casa limpia y ordenada en grado superlativo y sus macetas de «aufebequera» emitían su perfume característico que daba un frescor a aquella casa pueblerina, i una distinción poco comunes.

Al atardecer empezaba la abuela a preparar la cena para cuando llegar mi madre, pudiera terminarla más cómodamente,

y ella, así pasar el santo rosario, y al final, relatar el cuento, acicate para mantenernos despiertos, pues nuestros cuerpos rendidos, por el super ejercicio desarrollado durante el día, hubiera caído rendido y muchas noches ni hubiéramos cenado.

Apenas llegados a casa nuestros padres y admirar nosotros algunas frutas que siempre traían, como golosina especial para nosotros, y recibir la inalterable orden de no tocarla hasta después de la cena, empezaban las expansiones cariñosas, hasta que nuestra madre sutilmente apagaba aquel pequeño desorden momentáneo. La abuela, entonces, se sentaba en aquella sillita baja con asiento de cuerda y sin respaldo, al lado del hogar. El gato no tardaba en aparecer y se sentaba señorialmente sobre sus patas traseras, y su cola se curvaba alrededor de las plantas como un esbozo de peana, junto a la abuela, en el justo límite donde no pudiera quemarse, pero en el que el calorillo llegara a raudales, y nosotros, en sillas bajas, alrededor de la abuela dejando un paso practicable en el otro extremo para que nuestra madre pudiera evolucionar para terminar la cena.

LA ABUELA

Rezo del Santo Rosario

Cuando aparecía nuestro padre, después de haber dado el pienso correspondiente a la yegua y haberse lavado, la abuela iniciaba la señal de la cruz y empezaba el santo Rosario y sobre su falda, como por arte de magia, aparecía un Rosario de cuentas negras y relucientes, con una cruz de madera también negra, sobre la cual un pequeño Cristo de plata se destacaba, rosario siempre que siempre llevaba consigo en un bolsillo invisible de su amplia falda, y que tenía en gran estima porque ya había pertenecido a su abuela, cosa que me dejaba muy pensativo, pues debía pertenecer a una época lejanísima.

Poco a poco, pasaban las cuentas por entre sus huesudos dedos, y nosotros contestábamos a las oraciones, sin poder evitar que a la mitad del Rosario alguno de mis hermanos en especial el pequeño diera algunas cabezadas, o buscara el apoyo de las rodillas de la abuela para colocar la cabeza, cosa que me ponía nervioso, pues corría peligro el cuento que vendría después.

Un «no te duermas niño» de mi madre salvaba la situación, también a pesar de que algunas noches se repetía varias veces.

Por fin, llegaba la re-tahila de los «ora-pro-nobis» que, para mí, era, como, para el marino, ver

en el horizonte el puerto de llegada y aquí sucedía una cosa curiosa, y era que la abuela a veces se atascaba y daba algún cabezazo, y en este caso era cuando mi madre decía «madre!» y ella continuaba, muchas veces no precisamente donde había parado, sino bastante antes, o bastante después; en este caso yo lo consideraba cuestión de suerte.

Terminado el santo Rosario, no se había terminado todo. Había un Padre nuestro para tal santo, otro para otro, y así no diré un rosario, pero más de una decena sin olvidar las almas del Purgatorio que era el final definitivo en que involuntariamente muchas veces yo me frotaba las manos, como si hubiera terminado algún trabajo, acto que tenía que dejar en suspenso ante un «la señal de la cruz» de mi madre que se daba cuenta de todo.

El cuento

Entonces, yo involuntariamente tocaba a mis hermanos diciéndoles «ahora viene el cuento, el cuento!» porque no lo niego siempre he tenido predilección por los cuentos y leyendas.

Desaparecía el Rosario de la falda de la abuela, el pañuelo se adelantaba y atrasaba sobre su cabeza, empujado por su huesuda mano, tosía igual que lo hacía el cura Párroco antes de empezar el sermón, y los cuatro pares de nuestros ojos y los cuatro pares de nuestras orejas, como por verdadero conjuro, se ponían de acuerdo y estaban pendientes de

que la abuela empezara el cuento...

¡Cómo se disfrutaba, escuchando aquellas aventuras de príncipes y princesas encantados!. ¡Qué gusto, cuando los animales hablaban, como la cosa más natural del mundo!.

¡Qué emoción cuando aquel forzudo joven, lleno de bondad y fe, sin temer ni al mismo diablo (y al pronunciar este fatídico nombre la abuela se persignaba, y todos nosotros igual) exponía su vida para castigar, con su fuerte garrote, las tentaciones o travesuras de aquel personaje al que invariablemente por muy disfrazado que fuera se le tenían que ver los cuernos y pezuñas!

¡Qué sensaciones al atravesar mentalmente aquellos misteriosos paisajes, aquellas recónditas grutas y cuevas, aquellos insondables abismos donde se desarrollaban las

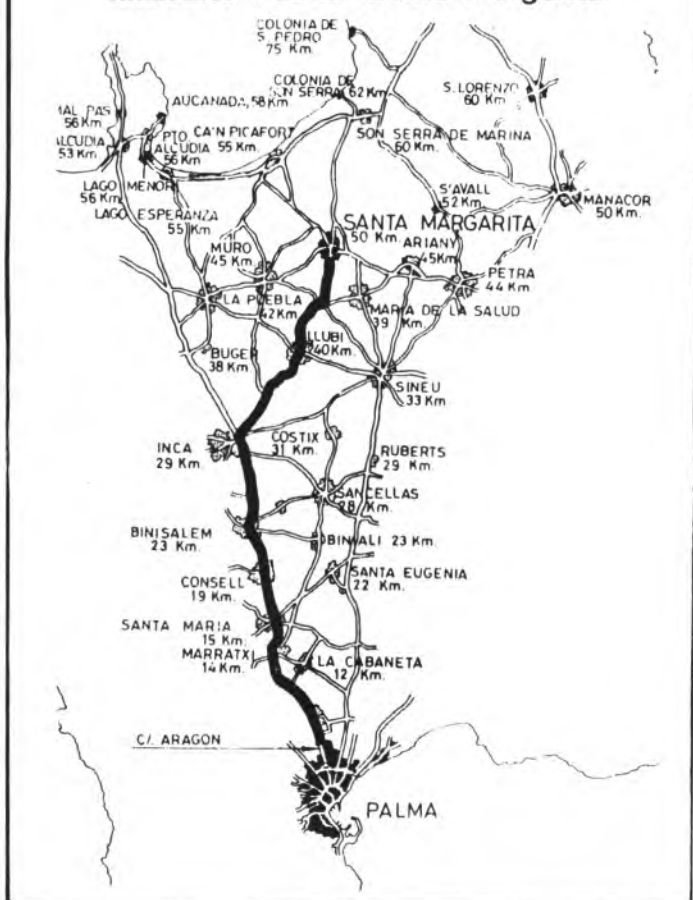
aventuras!

¡Aquellos misteriosos mares tanto en la superficie, como en sus fantásticas profundidades donde peces descomunales y de mil colores guardaban las sirenas que tentaban a los navegantes...!

¡Qué bellos recuerdos!, ¡Qué amalgama de temas, de motivos para escribir miles y miles de volúmenes y que habilidad tenía la abuela para terminar el cuento, exactamente cuando la cena estaba a punto y dispuesta sobre la mesa!

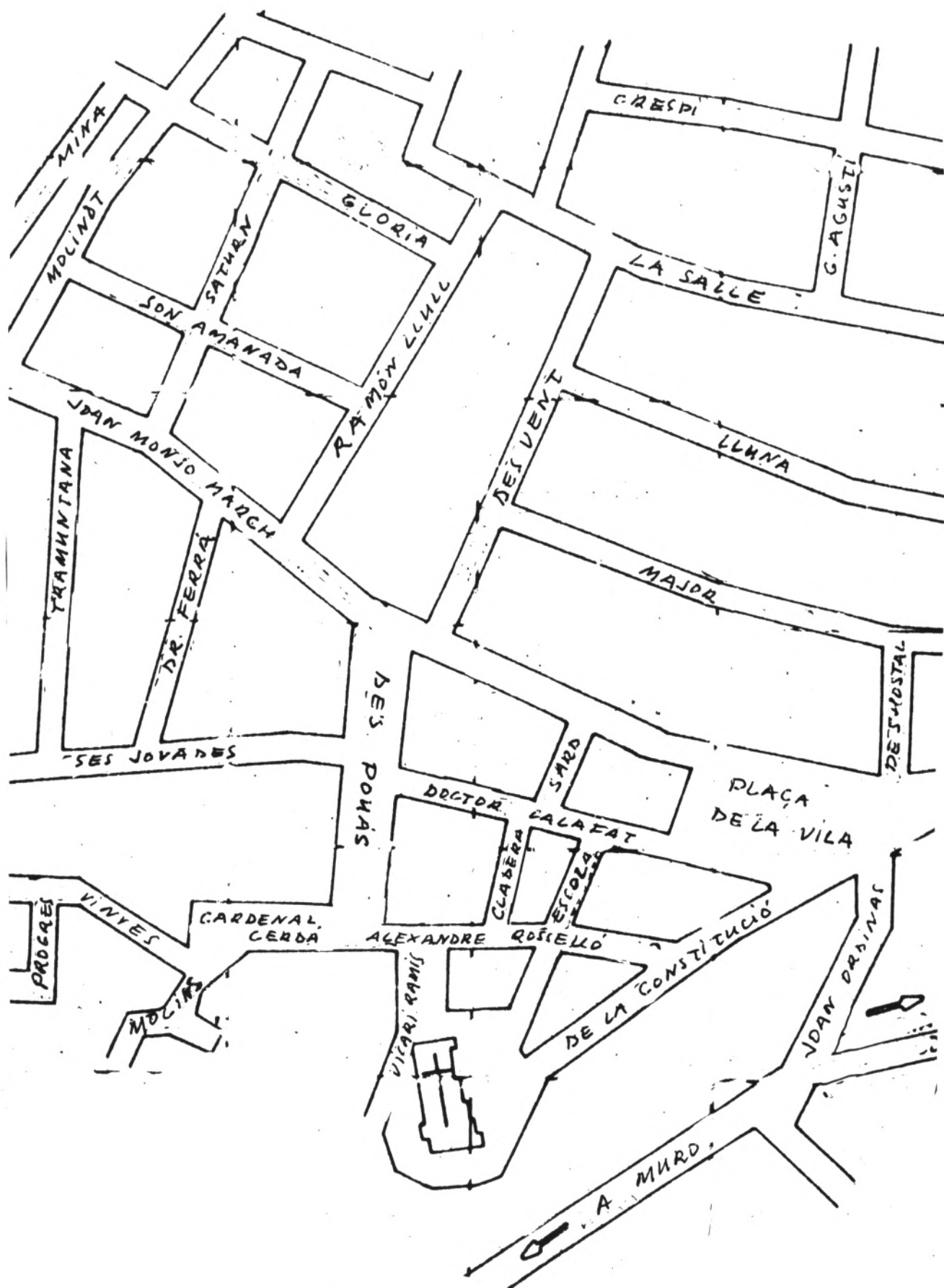
¡Felices aquellas generaciones que han tenido una abuela que les contaba cuentos! Muchos son los sucedáneos que hoy existen del cuento, pero aquel calor de hogar, la figura de la venerable abuela, contanto cuentos a sus nietos, incluso el imprescindible gato, ha desaparecido por desgracia para muchos niños..

Itinerario Palma - Santa Margarita

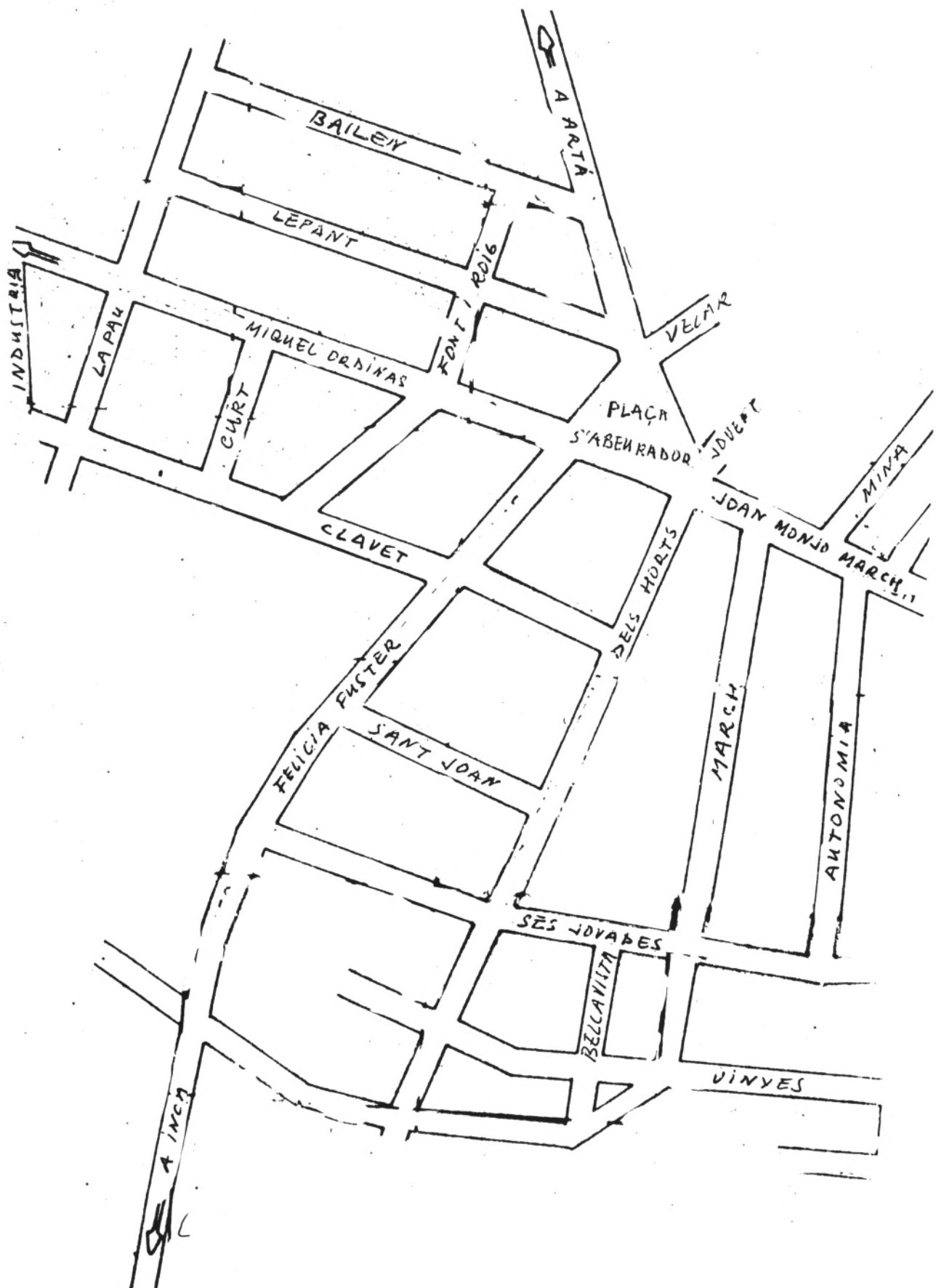

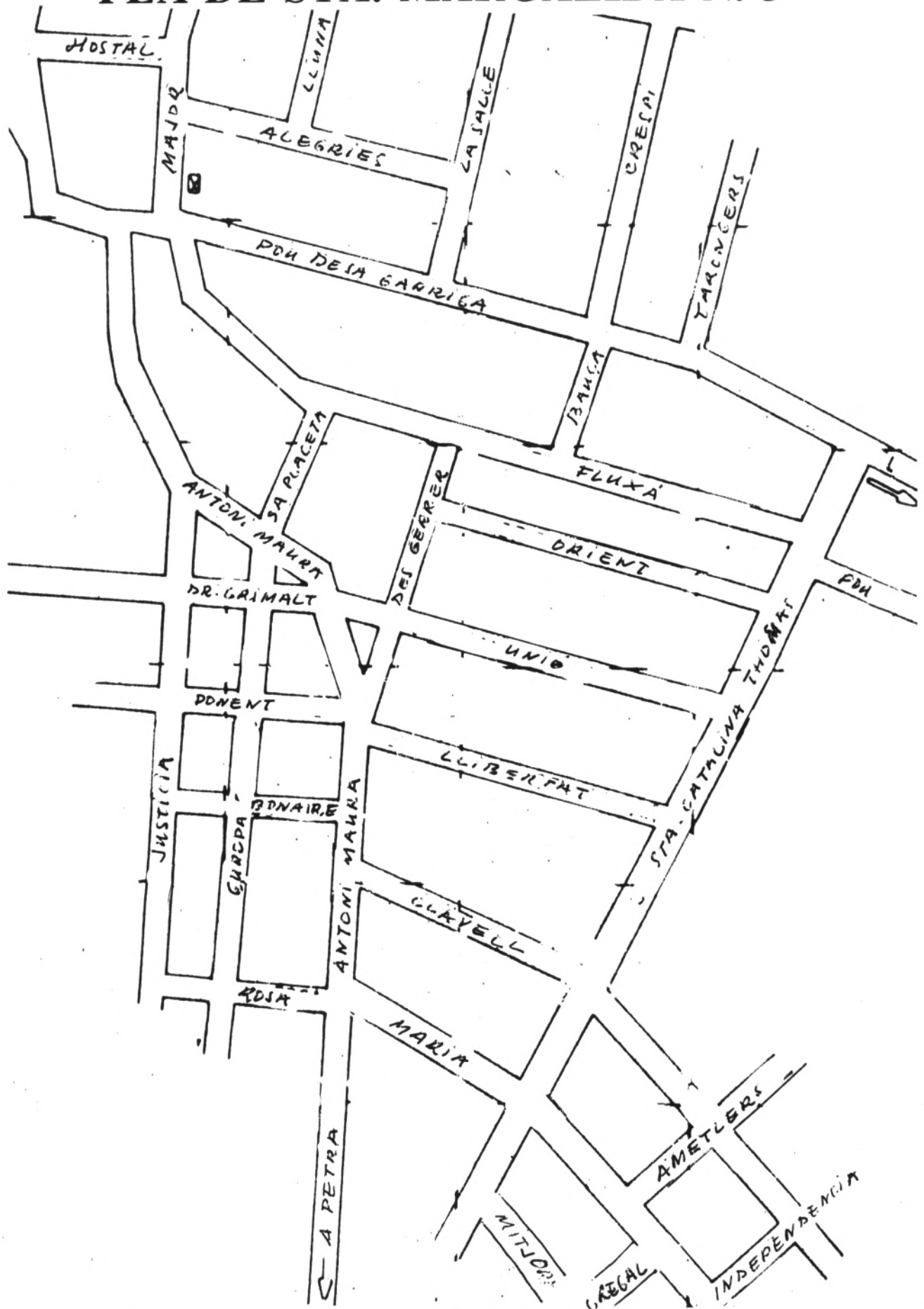
PLA DE STA. MARGALIDA N. 1

PLA DE STA. MARGALIDA N. 2

PLA DE STA. MARGALIDA N. 3

¡BONES FESTES, SANTA MARGALIDA!

Passeig des Pouás, 1

Tel. 52 34 09

07450 SANTA MARGALIDA

La Beata '90

